

ZWART BOEK

LENTE KRIEBELS

hoe Rutgers
schoolkinderen
seksualiseert

ZWARTBOEK LENTEKRIEBELS

Heeft u zich ooit afgevraagd wat kinderen nu echt leren tijdens de Week van de Lentekriebels? Dit boek legt de schokkende waarheid bloot over hoe Rutgers schoolkinderen seksualiseert van ons belastinggeld.

Jarenlang hebben ouders en critici gestreden voor transparantie, terwijl Rutgers haar lesmateriaal in het duister hield. Nu heeft Gezin in Gevaar toegang verkregen tot datgene wat het daglicht niet kan verdragen.

Dit boek is onmisbaar voor ouders van schoolgaande kinderen, en iedereen die zich zorgen maakt over hun toekomst. In *Zwartboek Lentekriebels* leest u de harde feiten over het seksualiserende 'onderwijs' van Rutgers: van kinderzelfbevrediging tot transgenderindoctrinatie, en van het bekijken van (elkaars) geslachtsdelen tot het leren gebruiken van seksueel stimulerende voorwerpen.

**Gezin
in
Gevaar**

Inhoudsopgave

Inleiding	4
Hoofdstuk 1: De agenda achter de Lentekriebels	8
Hoofdstuk 2: Groep 1 en 2	14
Hoofdstuk 3: Groep 3 en 4	28
Hoofdstuk 4: Groep 5 en 6	40
Hoofdstuk 5: Groep 7 en 8	52
Hoofdstuk 6: Wat kinderen niet wordt verteld	66
Over Gezin in Gevaar	80

Inleiding

Al twintig jaar organiseert Rutgers de Week van de Lentekriebels. Dit is een jaarlijks terugkerende week waarin basisschoolkinderen van groepen 1 tot en met 8 seksueel getint onderwijs krijgen. Vooral sinds 2012 doen veel scholen mee aan deze ‘seksuele vormingsweek’ van Rutgers. Dit heeft ermee te maken dat het sinds dat jaar bij wet verplicht is voor basisscholen om aandacht te besteden aan seksuele voorlichting. Aangezien Rutgers miljoenen euro’s aan subsidie ontvangt, is hun lesmethode *Kriebels in je buik* een stuk goedkoper dan niet-gesubsidieerde alternatieven. Vanwege het imago van Rutgers als een ‘expertisecentrum’ kreeg het van veel scholen en ouders het voordeel van de twijfel.

Publiek mag niet weten wat er gebeurt bij ‘voorlichting’

Dat veranderde toen Gezin in Gevaar in 2023 het tijpje van de sluier lichtte over de onzedelijke inhoud van hun seksueel expliciete onderwijs. We lanceerden een petitie en al snel stroomden de handtekeningen binnen. Bij nader inzien bleek dat slechts het topje van de ijsberg. Daarom besloot een van onze redacteurs zich er in 2024 grondig in te verdiepen, en op grote schaal over de immorele inhoud van de Week van de Lentekriebels te publiceren. Het lesmateriaal van *Kriebels in je buik* bleek afgeschermd van het publiek. Alleen leraren die aangesloten waren bij een officieel erkende school konden toegang krijgen. Zelfs bezorgde ouders kregen geen inzage, zo kwam ons destijds ter ore. Dit vergrootte onze zorgen alleen nog maar meer. Heeft Rutgers soms iets

te verbergen? Als een vader de reken- of taalmethode van zijn dochtertje wil inzien, moet dat toch ook geen probleem zijn, waarom dan wel als het gaat om seksuele vorming? We hebben meerdere schooldirecteurs benaderd, maar geen van allen durfden het materiaal met ons te delen. We kregen de indruk dat Rutgers dit strikt verboden had.

Flyer voor basisscholen

Daarom beperkten we ons vorig jaar noodgedwongen tot Rutgers' aanbevolen boekenlijst, waarvan een aantal boeken door henzelf tot stand was gekomen. Middels meerdere artikelen zetten we de schokkende inhoud hiervan online. We drukten een flyer met een samenvatting van onze bevindingen. Die stuurden we met een inleidende brief naar alle basisscholen van Nederland om hen te waarschuwen en op te roepen niet (meer) mee te doen aan de seksuele indoctrinatie van schoolkinderen. Dit leidde tot een stortvloed aan reacties en veel ophef in de media. Voor het eerst kreeg de strijd voor de onschuld van onze kinderen een fractie van de aandacht die het verdient.

Kamervragen over de Lentekriebels

De inhoud van boeken als *Zin in jezelf* dat kinderen vanaf 9 jaar aanzette tot (groeps)zelfbevrediging, *Wie is kik?* een boekje voor kleuters dat verhaalt over een verward kikkertje dat behandeld wordt door een "transkikkerspecialist," en *Seks, hoe voelt dat?* een zeer ongepast vraag-en-antwoordboek voor leerlingen uit groep 5 tot 8 over onderwerpen als sadomasochisme, (homo)seksuele handelingen en prostitutie, leidde tot zoveel ophef dat Rutgers ze snel van de lijst schrapte. Vervolgens pretendeerde de lhbt-lobbyclub alsof wij nepnieuws verspreidden. Wij zijn natuurlijk niet van gisteren, dus wij hadden alles zorgvuldig opgeslagen. Desondanks deden veel linkse media mee aan hun framing. Maar

het mocht niet meer baten: vele duizenden bezorgde ouders in heel Nederland eisten inzage en transparantie. Het gaat ten slotte wel over de onschuld van hun kinderen. Geef ze eens ongelijk! Ook in de politiek spraken meerdere partijen zich uit, en stelden Kamerleden de immoraliteit van Rutgers aan de kaak.

Eindelijk inzage in het materiaal

Niet eerder was het verzet tegen de Week van de Lentekriebels zo groot. Sindsdien is Gezin in Gevaar meermaals benaderd door ouders die zich zorgen maken over de inhoud van het lesmateriaal. Tot op de dag van vandaag wil Rutgers dit niet verstrekken aan bezorgde ouders, laat staan aan critici. Dit terwijl het lesmateriaal in kwestie nota bene met hun belastinggeld tot stand gekomen is. Naar de ernst van de seksuele indoctrinatie in *Kriebels in je buik* konden we tot voor kort alleen maar gissen... Tot we enige tijd geleden zijn benaderd door iemand die ons de toegang verschaftte waar we zolang naar op zoek waren. Nu krijgen ouders eindelijk de transparantie die ze verdienen.

Praktische tips voor ouders

Wat is Rutgers nu voor organisatie? Wat wil het leren aan uw kind en waarom doet het daar zo geheimzinnig over? Die vraag wordt in het eerste hoofdstuk van dit boek behandeld. De afgelopen maanden heeft de redactie al het beschikbare Lentekriebels-materiaal doorgespit. Die bevindingen vindt u per basisschoolgroep in de hoofdstukken 2 tot en met 5. Het boek plaatst vervolgens de Week van de Lentekriebels in de bredere context: die van de Seksuele Revolutie. We sluiten af met praktische tips voor ouders die hun kinderen willen beschermen tegen de Week van de Lentekriebels.

EEN PRINCIPIEEL, NIET EEN PERSOONLIJK STANDPUNT

Met het uitbrengen van deze brochure willen we niemand kwetsen of beledigen. We worden niet gedreven door haat richting personen. Ons geestelijk verzet tegen Rutgers en anderen die de schadelijke genderideologie verspreiden, heeft enkel als bedoeling de onschuld van kinderen te verdedigen en het traditionele huwelijk dat zij verdienen als veilige omgeving om in op te groeien.

Wij veroordelen en verwerpen iedere vorm van geweld. We oefenen eenvoudigweg onze vrijheid uit als kinderen van God (Rom. 8:21) en ons recht op vrije meningsuiting en het openhartig, ongegeneerd en openbaar belijden van ons geloof. Wij verzetten ons tegen argumenten met andere argumenten. Deze zijn gebaseerd op de rechte rede, de natuurwet en Goddelijke openbaring.

Hoofdstuk 1: De agenda achter de Lentekriebels

'Kinderen zijn nu eenmaal seksuele wezens. Leren over seksualiteit is even normaal en noodzakelijk als leren over je tanden poetsen.' Dat is de rechtvaardiging van Rutgers voor voorlichtingsprogramma's als de Week van de Lentekriebels.

Wie de achtergrond van Rutgers kent, stuit echter op andere motieven. Deze organisatie heeft een duister verleden van pedofiel activisme. Ouders doen er goed aan deze geschiedenis te kennen, om te weten wat er achter de fleurige façade van de Lentekriebels zit.

‘Rasverbetering’ door Seksuele Revolutie

De oprichter van wat nu bekend staat als Rutgers, Jan Rutgers (1850-1924), was als arts een fervent aanhanger van de eugenetica. In zijn boek *Rasverbetering en bewuste aantalsbeperking* uit 1913 pleitte Rutgers openlijk voor verminderen van rassen die hij als minderwaardig beschouwde. Hij was niet alleen een predikant die zijn geloof verloochende, maar werd ook een promotor van anticonceptie en seksuele rebellie. Tijdens zijn leven verzette hij zich openlijk tegen de eeuwenoude christelijke opvatting over huwelijk en seksualiteit. De stichting die zijn naam draagt, verspreidt deze visie tegenwoordig via de Week van de Lentekriebels.

Lange, donkere geschiedenis

In 1969 werd de naar hem vernoemde Rutgers-stichting opgericht. Maar de wortels van deze organisatie gaan terug naar de Nieuw-Malthusiaanse Bond uit 1881, die later de Nederlandse Vereniging voor Seksuele Hervorming (NVSH) werd. Jan Rutgers was hier persoonlijk bij betrokken. Deze club zette zich in voor geboortebeperving, onder andere via abortus en (verplichte) anticonceptie. In 2002 fuseerde de Rutgers Stichting met de Nisso Groep en vormde zo de Rutgers Nisso Groep. Later, in 2011, ging deze organisatie samen met de Wereldbevolkingsstichting verder onder de naam ‘Rutgers’. Het zelfverklaard ‘kennis- en expertisecentrum voor seksualiteit’, heeft dus een lange en donkere geschiedenis in Nederland. De afgelopen twintig jaar is deze organisatie dus niet alleen verantwoordelijk voor de Week van de Lentekriebels, maar rolt zij ook wereldwijd de agenda van de Seksuele Revolutie uit.

Rutgers’ rol in de Wereldgezondheidsorganisatie

Rutgers speelt een voorname rol in de Wereldgezondheidsorganisatie (WHO), waar zij mede verantwoordelijk is voor het vormgeven van

<p>Sexuality</p>	<ul style="list-style-type: none"> ■ enjoyment and pleasure when touching one's own body, early childhood masturbation ■ discovery of own body and own genitals ■ the fact that enjoyment of physical closeness is a normal part of everyone's life ■ tenderness and physical closeness as an expression of love and affection 	<ul style="list-style-type: none"> ■ gain an awareness of gender identity ■ talk about (un)pleasurable feelings in one's own body ■ express own needs, wishes and boundaries, for example in the context of "playing doctor" 	<ul style="list-style-type: none"> ■ a positive attitude towards one's body with all its functions = positive body-image ■ respect for others • curiosity regarding own and others' bodies
<p>Emotions</p>	<ul style="list-style-type: none"> ■ different types of love 	<ul style="list-style-type: none"> ■ feel and show empathy 	<ul style="list-style-type: none"> ■ the understanding that emotions are expressed in

■ enjoyment and pleasure when touching one's own body, early childhood masturbation

De WHO-publicatie 'Standards for Sexuality Education in Europe' stipelt uit wat kinderen moeten leren over seksualiteit. Tussen 0 en 4 jaar oud moeten kinderen "vroegkinderlijke zelfbevrediging" leren. Rutgers helpt in Nederland en daarbuiten deze richtlijn uit te voeren, door kleine kinderen te onderwijzen over masturbatie.

de *Comprehensive Sexuality Education (CSE)* – Integrale seksuele voorlichting. Deze richtlijnen zijn een blauwdruk voor de totale seksualisering van kinderen. De WHO promoot, dus met hulp van Rutgers, de normalisatie van vroegtijdige seksuele handelingen bij minderjarigen, waaronder masturbatie vanaf een zeer jonge leeftijd.

Een monopolie op misleiding

Feitelijk heeft Rutgers een monopolie op seksuele voorlichting in Nederland, gesteund door meer dan 31 miljoen euro aan subsidies van de Nederlandse overheid in 2023. Rutgers krijgt minder dan 1% van haar inkomsten van particulieren of bedrijven. De organisatie kan dus niet rekenen op veel steun van de Nederlandse burgers. Dit monopolie misbruikt Rutgers om een radicale seksuele agenda

door te drukken. Scholen worden min of meer gedwongen om de door Rutgers goedgekeurde lesmethoden te gebruiken: alle andere methoden zijn enorm prijzig vergeleken met de zwaar gesubsidieerde lesmethode van Rutgers. Bovendien moeten alle concurrerende methoden gekeurd worden door... Rutgers. De slager keurt dus zijn eigen vlees. Dit heeft ervoor gezorgd dat de seksuele vorming van kinderen in handen is van een enkele, ideologische organisatie.

Abortus en racisme

Rutgers is nauw verbonden met de International Planned Parenthood Federation (IPPF), de grootste abortusorganisatie ter wereld. Deze organisatie, opgericht door Margaret Sanger, had als expliciet doel om de “negroïde bevolking” in de Verenigde Staten middels abortus “uit te roeien”. Het willen uitroeien van de in haar ogen inferieure rassen had voor haar als doel om het superieure blanke ras te beschermen: “Ik twijfel er niet aan dat als we een beter ras willen hebben, we eerst de mensen moeten elimineren die nooit geboren hadden moeten worden”. Deze diep racistische wortels worden tegenwoordig hard ontkend, maar het staat zwart-op-wit in haar brieven en in haar boek *Pivot of Civilization* (1922). Als lid van de Nieuw-Malthusiaanse Bond had de grondlegger van Rutgers soortgelijke racistische denkbeelden.

Rutgers “normaliseert pedofilie”

De gevolgen van Rutgers’ werk zijn verstrekkend. Ze hebben niet alleen de Nederlandse samenleving beïnvloed, maar via de Wereldgezondheidsorganisatie (WHO) ook een wereldwijde impact. De Amerikaanse krant *The Washington Times* omschreef op 4 juli 2023 Rutgers als de motor achter de seksualisering van kinderen wereldwijd. De krant beticht de Nederlandse organisatie er zelfs van dat ze “pedofilie normaliseert”. Dat is geen loze beschuldiging. Rutgers heeft een lang verleden van pedofiel activisme.

Edward Brongersma

Een leidend figuur in de pedoseksuele ‘emancipatiebeweging’ was Edward Brongersma (1911-1998). Jarenlang was hij er zozeggend het deftige gezicht van. Minder deftig is het gegeven dat hij in 1950 werd veroordeeld voor ontucht met de minderjarige tuinknecht van zijn ouders, waarna hij het lidmaatschap van de gemeenteraad in Heemstede en ook dat van de Eerste Kamer (hij was het jongste lid ooit) voor de PvdA tijdelijk moest opgeven, maar in 1963 keerde hij gewoon weer terug. Het had de senator alleen maar fanatieker gemaakt. Hij werd actief als bestuurslid van de NVSH, die hij als vehikel kon inzetten. Zo werkte hij daar mee aan een pedofilie-werkgroep die het tijdschrift NIKS uitbracht, afkorting voor ‘Naar Integratie KinderSeksualiteit’. Je vraagt je af: waar moet die seksualiteit van kinderen dan zo nodig in integreren? In die van meerderjarigen? Een andere medewerker van NIKS was psycholoog Theo Sandfort, een lhbt-activist maar ook een promotor van pedofilie. Samen met Brongersma en socioloog Gert Hekma redigeerde Sandfort het Britse pedofielentijdschrift *Paidika*. Van 1996 tot 2001 was Sandfort bovendien hoofd van de sectie ‘Diversiteit, leefstijlen en gezondheid’ van het Nisso, het Nederlands Instituut voor Sociaal Sexuologisch Onderzoek dat inmiddels in Rutgers is opgegaan.

Kinderpornografie in bezit van Rutgers

Dit is niet het enige pedofiele lijntje dat naar Rutgers loopt. Toen hij als bekende pleitbezorger van pedofilie in 1998 door euthanasie overleden was, bleek Brongersma een omvangrijke verzameling kinderpornografie (veertig verhuisdozen, om precies te zijn) nagelaten te hebben, een collectie van “grote wetenschappelijke waarde” zo werd althans beweerd. Daar dacht het Openbaar Ministerie anders over. Er werd direct beslag op gelegd. Uiteindelijk

belandde de collectie via de Brongersma Stichting en het Fonds Wetenschappelijk (!) Onderzoek Seksualiteit bij Rutgers. In de statuten het FWOS staat vermeld dat het archief van Brongersma beheerd wordt door Rutgers. Vanwege het “(privacy)gevoelige materiaal” is het echter niet “openbaar” en kan het alleen worden ingezien voor “wetenschappelijke doelen”. Dat lijkt erop te duiden dat Rutgers de pedofiele materialen van Brongersma onder zich heeft, maar die afschermt van publiek onderzoek.

Rutgers steunde petitie voor legalisering pedofilie

Al die decennia heeft Rutgers niet bepaald geheimzinnig gedaan over het eigen pedofiliestandpunt. In 1979 steunde de organisatie een petitie om seksuele omgang met kinderen te legaliseren, door opheffing van de leeftijdsgrens voor seksuele contacten. Rutgers tekende samen met onder meer Edward Brongersma. De petitie spreekt slinks van “een belemmering van de vrijheid van deze jongeren om door henzelf gewenste [seksuele] contacten aan te gaan.” Zo wordt de focus verschoven van de pedofiele verlangens van de volwassene naar de vermeende seksuele begeerte van het kind. Seksualiteit speelt evenwel pas bij de puberteit, als het kind geslachtsrijp wordt. Daarvóór is de interesse vanuit het kind zelf, normaliter beperkt tot bijvoorbeeld de oorsprong van baby’s. Ook deze desinteresse maakt pedofilie lastiger te rechtvaardigen. Vandaar de ‘oplossing’ om kinderen seksuele begeerte ‘aan te leren’. Daar is geen betere plek voor dan in het onderwijs, via de Week van de Lentekriebels, weg van de ouders en onder de hoede van de overheid, die zich in toenemende mate als hoeder van de Seksuele Revolutie ziet.

Hoofdstuk 2: Groep 1 en 2

Hoe jonger het kind, hoe vatbaarder het is voor de ideeën van volwassenen. Dit geldt helaas ook voor immorele en onzedelijke ideeën. Om uw kind hiertegen te beschermen, is het allereerst van belang dat u weet wat precies de dreiging is. Daarom zet Gezin in Gevaar in dit hoofdstuk voor u uiteen waar kinderen in groep 1 en 2 mee te maken kunnen krijgen. We baseren ons op Rutgers' primaire lesstof: *Kriebels in je buik*, alsook de aanbevolen boekenlijst die te vinden is op hun website.

De seksuele indoctrinatie die Rutgers kleuters wil inprenten loopt uiteen van het normaliseren van ontkleed zijn tot het stimuleren van het betasten van geslachtsdelen. Rutgers ondermijnt daarnaast christelijke gezinswaarden en promoot seksuele zonden.

Interactieve pop

Nog voordat kinderen kunnen lezen, schrijven en rekenen wil Rutgers dat zij door de methode *Kriebels in je buik* “weten aan de hand van een plaat welke lichaamsdelen bloot en bedekt zijn en hoe de verschillende lichaamsdelen heten.” (*In je blootje*, p. 1) Via een interactieve pop kunnen de kleuters de geanimeerde kinderen uitkleden: “Laat een aantal leerlingen om de beurt een kledingstuk uitdoen bij het meisje en de jongen op het bord, tot ze bloot zijn.” (p. 3) De leerkracht wordt hier expliciet toe opgeroepen: “Benoem de lichaamsdelen op de plaatjes als ze helemaal bloot zijn, ook de geslachtsdelen...” (p. 3)

“Prima om bloot te zijn”

Ontkleed zijn is volgens Rutgers de normaalste zaak van de wereld. Zelfs als je als kind uit groep 1 visite hebt van een kind of een volwassene. “Het is prima om bloot te zijn of je bloot te laten zien als de ander, die jou bloot ziet, dat ook oké vindt.” Zo schrijft Rutgers (p. 5). Later: “Laat jij je weleens bloot zien aan een vriend(innet) je? Let je erop dat de ander dit ook leuk vindt?” (p. 5) Vervolgens krijgen leerlingen allerlei ongepaste vragen over ontkleed zijn. Waarom wil Rutgers dat kinderen dit soort dingen vertellen?

- ▶ Wanneer vind je het fijn om in je blootje te zijn?
- ▶ Wanneer vind je het niet fijn om in je blootje te zijn?
- ▶ Vind je het erg als iemand jou in je blootje ziet? Waarom wel of niet?
- ▶ Wie mag jou bloot zien? Bij wie vind je het vervelend als diegene je bloot zou zien?
- ▶ Wanneer vinden sommige mensen het niet fijn om anderen in hun blootje te zien?
- ▶ Wanneer wil jij het liefst in je blootje zijn?
- ▶ Doen jullie thuis de badkamer of de wc op slot? Hoe doen we dat op school?
- ▶ Vind je het fijn als iemand met jou mee gaat naar de wc? Wie mag er wel/niet mee?

Bron: *Kriebels in je buik*, ‘In je blootje’, pagina 6 (groep 1).

‘Benoem de geslachtsdelen van de baby’

Later in de les krijgen kinderen de opdracht om een pop in bad te doen “of een ouder met een baby kan gevraagd worden om op school te komen om het kindje in bad te doen.” Als ze de pop of baby in bad doen wil Rutgers dat de leerkracht de leerlingen deze vragen stellen: “Hoe heten alle lichaamsdelen van de pop/baby? Hoe kun je zien of het een jongen of een meisje is? (Benoem ook de [geslachtsdelen] van de pop/baby.)” (p. 7) Even later krijgen de kleuters een filmpje te zien over wat je moet doen als je in bad gaat. Als opdracht moeten ze dat zonder woorden uitbeelden. “Hoe kun je jezelf wassen als je in bad gaat? Kun je dat laten zien?,” is een van de vragen (p. 8). “Ga je met andere mensen in bad of onder de douche of ga je alleen?,” is een merkwaardige, andere vraag (p. 8).

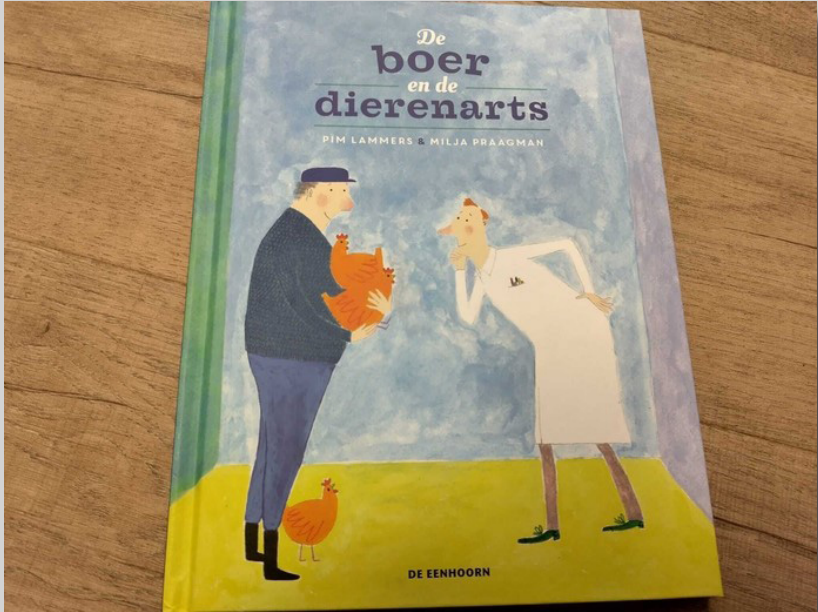
Kinderen ‘friemelen’ aan elkaar

In *Wat voelt fijn en wat niet?* (groep 2), een andere les van *Kriebels in je buik*, leren kleuters over aanraking, zowel van elkaar als bij zichzelf. Kinderen worden opgeroepen om aan elkaars arm te friemelen: “aaien, wrijven, kriebelen, krabben”. Daarna krijgen ze vragen als: “wie mag jou op die manier aanraken?” of “kun je een voorbeeld geven van een aanraking die je niet prettig vindt?” (p. 3) Ook in de les *Ik vind jou lief* (groep 1) krijgen leerlingen suggestieve vragen als “waar en hoe raak je elkaar aan als je elkaar lief vindt?,” “Wat doen grote mensen als ze elkaar lief vinden?,” “door wie wil je wel geknuffeld worden?,” “is er een bepaalde manier van knuffelen die je fijn vindt? (Heel hard, tegen je aan drukken, kusje op je wang, op je mond, tegen iemand aanliggen, enz.)” (p. 5) Waarom wil Rutgers zo graag dat kinderen hier klassikaal over praten?

‘Doktertje spelen’

De leerlingen van groep 1 en 2 krijgen ook uitleg over ‘doktertje spelen’ – een ‘spel’ waarbij kinderen elkaar uitkleden en aanraken

BOEK VAN PEDOFILIE-SCHRIJVER PIM LAMMERS OP LENTEKRIEBELS-LEESLIJST

Naast het lesmateriaal *Kriebels in je buik* heeft Rutgers ook een aanbevolen boekenlijst ter ondersteuning. Dit boek van Pim Lammers gaat over een boer die verliefd is op de dierenarts. Door zieke dieren te veinzen, lokt hij de arts naar zijn boerderij. Uiteindelijk blijkt de homofilie wederzijds. *De boer en de dierenarts* normaliseert homoseksuele handelingen, die in strijd zijn met Gods geboden.

Pim Lammers is ook de auteur van erotische verhalen over homoseksuele *darkrooms* die hij in Berlijn bezoekt. Daarnaast is hij de schrijver van het verhaal *Voetbaltrainer*, waarin op sensuele wijze het seksueel betasten van een 12-jarige jongen door zijn voetbalcoach wordt beschreven. Ophef over dit pedofiel getinte verhaal deed Lammers in 2023 terugtrekken uit de Kinderboekenweek.

(In je blootje p. 5). Zolang je maar niets doet “wat een ander niet wil” en je niks in “gaatjes van elkaar” stopt, is dat volgens Rutgers prima (*Wat voelt fijn en wat niet?* p. 5). De auteurs noemen daarbij ook expliciet het vrouwelijk geslachtsdeel:

Tip 1

Zorg dat na het bespreken van het doktertje spelen de volgende regels aan bod komen:

- ▶ Doe nooit iets wat je niet fijn vindt.
- ▶ Doe alleen dingen die je beiden leuk vindt om te doen.
- ▶ Doe elkaar geen pijn.
- ▶ Stop niks bij elkaar naar binnen (niet in het oor, de mond, de billen of de .
- ▶ Leg uit wat de regels zijn op school, **bijvoorbeeld tot hoever ze zich uit mogen kleden.**

Leg ook uit dat de regels niet bij iedereen thuis hetzelfde zijn. **Misschien mag je je bij een vriendje helemaal uitkleden,** terwijl dat bij jou thuis niet mag. Doe nooit iets wat je niet fijn vindt.

Bron: Kriebels in je buik, ‘Wat voelt fijn en wat niet?’, pagina 10 (groep 2).

“Seksueel gedrag bij leerlingen”

U zult wellicht denken, ‘maar dit leidt toch tot zeer ongepast en immoreel gedrag?’ Rutgers geeft toe dat er hierdoor sprake kan zijn van “seksueel gedrag van leerlingen”. Leerkrachten krijgen tips om hiermee om te gaan, maar dergelijk gedrag moet beslist niet worden afgestraft of verboden: “Blijf rustig,” “toon belangstelling en luister,” “vraag of ze het beiden leuk vinden (er mag geen dwang of ongelijkwaardigheid zijn)”:

Tip 2

Hoe kun je zelf in de klas reageren op **seksueel gedrag van leerlingen** (bijvoorbeeld doktertje spelen)?

- ▶ Blijf rustig. Een heftige reactie geeft ook een heftige reactie van de leerlingen.
- ▶ Toon belangstelling en luister.
- ▶ **Vraag of ze het beiden leuk vinden (er mag geen dwang of ongelijkwaardigheid zijn).**
- ▶ Probeer het gedrag bij te sturen als je dat noodzakelijk vindt.
- ▶ Leg uit wat ‘hoort’ (wanneer en waar).

Denk aan je eigen opvoedcontext (normen en waarden) en wat het kind van huis uit leert of meekrijgt.

Bron: Kriebels in je buik, ‘Wat voelt fijn en wat niet?’, pagina 10 (groep 2).

Gevoel is geen morele maatstaf

Kinderen krijgen hier naast seksuele inhoud een uiterst moderne moraalfilosofie. Het is een mengeling van relativisme, subjectivisme en hedonisme: goed is datgene wat vooral fijn aanvoelt, voor jou persoonlijk. Goed en kwaad hebben geen objectief bestaan, maar zijn slechts voorkeuren. Zo wordt er een moreel grijs gebied gecreëerd waar seksueel misbruikers handig gebruik van maken. Kinderen kunnen aangezet worden tot seksuele handelingen vanuit dat de belofte dat het prettig zal voelen en daarom toelaatbaar is. Het christelijk geloof leert evenwel dat niet het gevoel maar Gods gebod de maatstaf van goed en kwaad is. Seksuele handelingen buiten het huwelijk kunnen uiteraard fijn voelen, maar ze zijn in overtreding van Gods wetten. Het moreel subjectivisme dat Rutgers aan leerlingen leert, is onverenigbaar met het christelijk geloof.

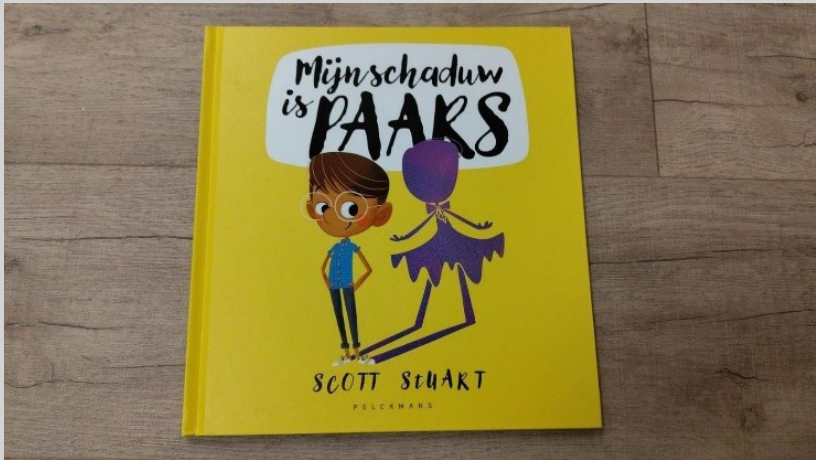
‘Geslachtsdeel een fijn plekje om aan te raken’

Rutgers spoort kinderen ook aan op hun lichaam overal aan te raken. “Vertel de leerlingen bijvoorbeeld dat het fijn kan zijn om jezelf aan te raken, jezelf te kriebelen of bijvoorbeeld over je arm te strelen. Sommige plekjes op je lichaam voelen fijn om aan te raken, anderen misschien minder of kietelen heel erg.” Voor wie denkt dat ze hier niet ook doelen op geslachtsdelen:

Ook je geslachtsdeel kan een plekje zijn dat fijn voelt om aan te raken. Leg uit dat dat prima is en dat dat inderdaad een fijn gevoel kan geven, maar dat dit plekje privé is. En dat je dat alleen doet als je alleen bent. Het is voor veel mensen namelijk niet prettig als je aan je ██████ of ██████ zit waar anderen bij zijn. Daar hebben we dan ook regels voor. Net zoals je in de klas niet in je neus peutert of een boer laat, zo zit je in de klas ook niet met je hand aan je ██████ of ██████. Of in je broek.

Bron: Kriebels in je buik, ‘Wat voelt fijn en wat niet?’, pagina 4 (groep 2).

MIJN SCHADUW IS PAARS: EEN 'NON-BINAIR' LEESBOEK VOOR KLEUTERS

Mijn schaduw is paars is een van de boeken die op de leeslijst staat voor groep 1 en 2. Het gaat over een jongen wiens schaduw 'paars' is, anders dan de blauwe en roze schaduwen van anderen. Hij vindt zichzelf 'anders' omdat hij zowel meisjes- als jongensdingen leuk vindt. De 'binaire indeling' van jongens en meisjes vindt hij maar beklemmend. Tijdens een dansfeest kiest hij voor een combinatie van rok en pak. Zijn klasgenoten rebelleren enthousiast mee tegen deze 'starre' indeling van jongens en meisjes. Het feest ontardt tot een explosie van verwarrende identiteiten.

De boodschap van het boek is dus dat kinderen zich verzetten tegen hun door God gegeven geslachtelijkheid, een van de meest fundamentele aspecten van hun identiteit. Desondanks promoot Rutgers deze verwarrende genderdwaling bij kleuters. Om het nog erger te maken, de schrijver baseert dit verhaal op de genderverwarring van zijn eigen zoon, waar hij dus geld aan verdient.

Verward door gendergedram

In de les *Meisjes en jongens* (groep 2) krijgen de kleuters plaatjes te zien van naakte kinderen. Maar al vroeg laat Rutgers verwarring zaaien onder kinderen over geslachtsdelen. Deze “zijn **bijna** altijd verschillend bij meisjes en jongens.” (p. 3, nadruk door Gezin in Gevaar) Ze adviseren ook dat leerkrachten aan kleuters uitleggen wat “intersekse” is (p. 4). Om ‘stereotyperingen’ tegen te gaan, wordt leerlingen geleerd dat jongens en meisjes nagenoeg hetzelfde zijn. Rutgers roept leraren daarom expliciet op om ‘genderneutraal’ taalgebruik te hanteren in hun lessen:

Tip 2

Spreek de leerlingen zo min mogelijk aan met ‘meisjes en jongens’ of ‘jongens’, maar met ‘kinderen’ of ‘allemaal’. Deel de groep niet in naar alleen jongens en meisjes. Er zijn kinderen die zich daar heel ongemakkelijk of vervelend bij kunnen voelen, omdat het al op jonge leeftijd kan voorkomen dat ze er van buiten als jongen uitzien maar zich niet jongensachtig voelen, of als meisje uitzien maar zich niet meisjesachtig voelen (zie ook de Handreiking Sekse, gender en seksuele diversiteit).

Praat ook over volwassenen zo min mogelijk in ‘vrouwelijke’ en ‘mannelijke’ woorden, als dat niet nodig is. Zeg bijvoorbeeld leerkrachten in plaats van juffen en meesters, ouders in plaats van papa en mama, grootouders in plaats van opa en oma. **Dat is ook voor samengestelde en regenboogfamilies fijner**, want niet elk kind heeft één papa en één mama.

Bron: Kriebels in je buik, ‘Meisjes en jongens’, pagina 9 (groep 2).

Een mengeling van man en vrouw

Om deze ‘genderneutraliteit’ te oefenen krijgen de kinderen een sprookje te horen waarbij de ‘genderrollen’ worden omgedraaid. ‘Roodkapje wordt een jongen, de jager een meisje’. Vervolgens mogen de leerlingen zelf gaan bepalen welke geslachten de personages krijgen: “Laat ze kiezen wie een vrouwelijk of mannelijk karakter wordt. Of **een beetje van allebei** kan ook.” (p. 8, nadruk door Gezin in Gevaar) Tijdens deze les worden ook leraren opgeroepen om zich te ‘bekereren’ van hun “onbewuste gedrag” omtrent gender. “Krijgen meisjes en jongens, en ook meisjesachtige kinderen en jongensachtige kinderen, dezelfde

feedback, complimenten en opdrachten? En is je taalgebruik hetzelfde?” (p. 2), wil Rutgers weten.

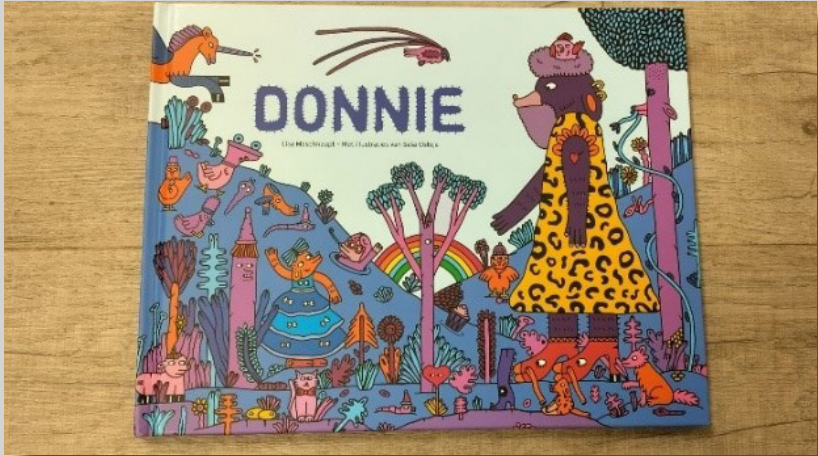
‘Echte’ jongens en meisjes zouden niet bestaan

Middels een spel moeten de kleuters tot de conclusie komen dat er geen echte vrouwen- en mannendingen bestaan. “Er zijn geen echte ‘jongensdingen’ of echte ‘meisjesdingen’, zoals speelgoed en kleren,” schrijven de auteurs (p. 6). Met andere woorden, ze willen vijfjarigen leren dat een jongen ook net zo goed een roze jurk kan dragen. Rutgers waarschuwt leerkrachten echter wel: “Wees er op bedacht dat in sommige gezinnen kledingvoorschriften bestaan en/of traditionele rolpatronen heel normaal zijn. Het zal dus niet voor alle leerlingen makkelijk zijn om deze opdracht uit te voeren of zich vrij te voelen om buiten de traditionele kaders te treden.” (p. 6) Wat nobel van Rutgers dat ze ongevraagd kinderen willen ‘bevrijden’ van hun ‘bekrompen’ ouders!

‘Meeroudergezinnen’ en ‘regenbooggezinnen’

De les *Bij ons thuis* (groep 1) heeft als doel om het normale gezin van man, vrouw en kinderen te ondermijnen. Het doel van de les is dat de kleuters “inzicht [krijgen] in verschillende gezinssamenstellingen.” (p. 1) Rutgers wil dat leerkrachten een aantal huizen op het bord tekenen die uit ‘verschillende samenstellingen bestaan’: “Let erop dat er ook een eenoudergezin bij zit en een gezin met meer moeders of meer vaders,” aldus de lesmethode (p. 3). Rutgers wil homoseksualiteit al bij kleuters normaliseren. In de les *Ik vind jou lief* (ook groep 1) krijgt het kind de opdracht om een papieren hart te maken en dat te geven aan iemand die hij of zij lief vindt. Een van de vragen die leerkrachten aan kleuters moet stellen is: “Kun je als jongen ook een hart geven aan een andere jongen en als meisje aan een ander meisje?” (p. 7) Het geïmpliceerde antwoord is natuurlijk ‘ja’.

DRAGQUEEN-BOEK DONNIE: MAN HELPT JONGEN SEKSUALITEIT 'ONTDEKKEN'

Op de Lentekriebels-leeslijst staat *Donnie*. In dit verhaal leren kleuters Donnie kennen, een jongensfiguur met twee 'moeders'. Hij draagt graag jurken, maar durft dat niet op school te doen.

Donnie komt terecht in een psychedelische wereld vol regenbogen en vreemde wezens. Daar ontmoet hij Henk, een reusachtige dragqueen, die de jongen aanmoedigt 'zichzelf te zijn'. Dan komt hij uit de kast. Het boek eindigt met Donnie in een jurk, dansend met zijn 'moeders', inclusief een regenboogvlag.

Donnie presenteert dragqueen-zijn op misleidende wijze als een vrolijke ontsnappingswereld. Omdat hij in zijn travestieverlangens wordt gestimuleerd door een veel oudere manfiguur, riekt dit boek naar *grooming* – het voorbereiden van minderjarigen op seksuele handelingen.

MIJN FAMILIE, JOUW FAMILIE: HET NORMALE GEZIN IS EIGENLIJK ABNORMAAL

Mijn familie, jouw familie is een ander boek op de leeslijst voor kleuters. Het boek beweert dat er geen norm is voor gezinnen, alleen varianten. Het komt uit de Rutgers-serie *Kriebels in je buik*, die kinderen vanaf 3 jaar leert over seksualiteit en 'diversiteit'.

Het boek beweert dat gezinnen met twee papa's of twee mama's normaal zijn. In deze zondige gezinssamenstellingen worden kinderen moedwillig opgevoed zonder een vader of moeder. Een gezonde maatschappij zou zo iets veroordelen als kindermishandeling.

Door dit boek te promoten, leert Rutgers kinderen dat echtscheiding, homoseksualiteit en polygamie gelijkwaardig zijn aan het huwelijk tussen man en vrouw. Sterker nog bij kinderen die in een normaal gezin opgroeien, wordt het gevoel gecreëerd dat zij eigenlijk iets missen: bijvoorbeeld dubbele cadeautjes.

‘Acht opa’s en oma’s die cadeautjes geven!’

Ter illustratie van de dwaling dat het normale gezin niet bestaat kijken de leerlingen naar een aflevering van televisieprogramma *Huisje, Boompje, Beestje* genaamd: “Ik heb twee papa’s”. De video gaat over een jongetje dat opgroeit met twee homoseksuele ‘vaders’ en twee lesbische ‘moeders’ die met z’n allen in een huis wonen, een zogenaamd ‘meeroudergezin’. “Maar, wacht eens even,” zo vraagt de presentatrice aan de twee ‘papa’s’, “als zij vier ouders hebben, hoeveel opa’s en oma’s hebben ze dan?” Het antwoord is natuurlijk acht. “Wauw,” reageert ze enthousiast, “en geven die allemaal cadeautjes?” “Ja, allemaal cadeautjes,” antwoordt een van hen. “Ze hebben wel twee keer zoveel cadeautjes als andere kinderen,” benadrukt de andere.

Normale gezin is saai

Als de presentatrice wegloopt is ze lovend over deze rebellie tegen Gods scheppingsontwerp: “De meesten van jullie hebben waarschijnlijk één vader en moeder... maar je kan dus ook twee papa’s en twee mama’s hebben”. Na het filmpje wordt de leerkracht opgedragen om er vragen over te stellen als “hoeveel papa’s en mama’s hebben die kindjes?” (*Bij ons thuis*, p. 8) Niet alleen ondermijnt het normaliseren van dit soort zondige verstandshoudingen het gezin van man, vrouw en kinderen, het schildert die normale gezinssamenstelling af als saai en niet-origineel. De afwijkende verdraaiingen worden als leuk en spannend afgebeeld.

Vechtscheiding

In groep 1 zijn kinderen nog maar vier of vijf jaar oud. Zij leven veelal in de gelukzalige veronderstelling dat vader en moeder altijd samen zullen zijn en altijd voor hen zullen zorgen. Dit is onderdeel van de kinderlijke onschuld. De les *Bij ons thuis* laat

KONING & KONING: KLEUTERS LEREN HOMOSEKSUEEL ZIJN

Het boek *Koning & Koning*, eveneens op de boekenlijst voor groep 1 en 2, vertelt over een kroonprins die niet met prinsessen wil trouwen. Hij raakt verliefd op een andere prins en 'trouwt' met hem. Zijn moeder, de koningin, is niet geschokt maar ontroerd. In *Koning & Koning* wordt op slimme wijze een monarchale setting gebruikt, die we associëren met traditie en familie. De homoseksuele relatie van de prins is naar zijn aard steriel, dus zal geen troonopvolgers voortbrengen. Het brengt de dynastie ten einde. Het boek ademt ook een geest van hedonisme. De prins kiest plezier boven plicht, ten koste van zijn koninkrijk.

Dat dit boek niet voor kleuters geschikt is, blijkt uit het feit dat de Engelse versie uit Amerikaanse bibliotheken is verwijderd. De auteurs en Rutgers schamen zich hier niet voor. Sterker nog, ze zijn trots op de controversie, zoals blijkt uit de achterflap van het boek waar ze pronken met de berichtgeving daarover.

kleuters echter een filmpje kijken over het meisje Nina, dat de vechtscheiding van haar ouders ondergaat. Nina is verdrietig, maar ‘leert’ op den duur dat het eigenlijk heel leuk is als je in “twee huizen” woont: “Ik ben twee keer jarig. Ik heb twee keer feest. Maar ik als ik voor het eerst in het diepe spring, zijn papa en mama er allebei.” Op de afbeelding zien we dat de nieuwe partner van papa een man is. Nina komt tot de slotsom dat het “wel goed” is zo.

Hoofdstuk 3: Groep 3 en 4

Ook de kinderen van groep 3 en 4 krijgen de volle laag tijdens de Week van de Lentekriebels. Om uw kind tegen deze seksuele indoctrinatie te beschermen, is het allereerst van belang dat u weet waar uw kind mee te maken krijgt. Daarom zet Gezin in Gevaar in dit hoofdstuk de lesstof voor u uiteen die Rutgers aan uw kinderen wil leren. We baseren ons in de eerste plaats op *Kriebels in je buik*, de gesubsidieerde lesmethode bij uitstek. Daarnaast lichten we ook enkele boeken uit die op de aanbevolen leeslijst te vinden zijn.

Bij de leerlingen van groep 3 en 4 legt Rutgers de nadruk op ontkleed-zijn en aanraking van en door anderen. Kinderen worden op het idee gebracht om naar pornografie en elkaars geslachtsdelen te kijken. Op een kleurplaat kunnen ze aangeven waar ze wel en niet aangeraakt willen worden. Uiteindelijk komt zelfs kindermasturbatie ter sprake.

‘Jongens en meisjes’... “klopt dat eigenlijk wel?”

Middels de les *Meisjes en jongens* (groep 3) wil Rutgers dat kinderen leren “dat meisjes en jongens gelijk zijn” en dat ze “leren over stereotypes van jongens en meisjes”. (p. 1) Maar voordat de jonge kinderen klaar zijn met het leren over de twee geslachten wordt de juf of meester aangezet om ze te verwarren met het idee dat je ‘transgender’ of ‘non-binair’ kunt zijn. Dat leidt tot een tegenstrijdigheid: als jongens en meisjes echt gelijk zijn, en de onderlinge verschillen er eigenlijk niet toe doen, waarom zou je dan van geslacht veranderen?

Stel aan het einde de vraag of er nog meer is dan alleen de tweedeling jongens en meisjes. Je kunt hier vertellen dat je soms helemaal een meisje kunt voelen of helemaal een jongen, maar soms ook van allebei een beetje of geen van beide (non-binair). Het kan ook zijn dat je geboren bent als jongen maar je meer een meisje voelt en andersom (transgender). Dat is allemaal oké.

Bron: Kriebels in je buik, ‘Meisjes en jongens’, pagina 3 (groep 3).

Aansluiten op het moderne levensgevoel

“Hoe je eruitziet, of je je een meisje voelt of een jongen, wat je leuk vindt om te doen, dat beslis jij zelf. Het maakt dan niet uit wat je bent want iedereen is uniek,” aldus Rutgers (p. 8). Op slimme wijze sluit de lesmethode hier aan op het moderne levensgevoel, waarin zelfontplooiing en eigenliefde vooropstaan. De nederigheid die de christelijke traditie voorstaat is hier nagenoeg afwezig.

‘Normaal gezin bestaat niet’

Een les die dit idee verder uitwerkt heet *Mijn thuis*. Hier leren kinderen van groep 3 dat alle vormen van gezinnen normaal zouden zijn. “Het [is] net zo gewoon [...] om meer papa’s of mama’s te hebben”. Een van de vragen die Rutgers via de juf of meester aan de leerlingen wil stellen is: “Wie kent kinderen met drie of vier ouders?” (p. 4) Ook voor de kinderen in groep 4

wordt het huwelijk en gezin ondermijnd door homoseksualiteit te normaliseren. In de les *Ik ben verliefd* wil Rutgers dat de leerkracht het lhbt-kleuterboek *Koning & Koning* (zie p. 26) voorleest en daar met de klas over in gesprek gaat:

Lees nu het echte einde van het verhaal en ga hierover in gesprek met de leerlingen. Stel vragen als:

- ▶ Wat vinden jullie van dit einde?
- ▶ Mag je zelf weten of je wil trouwen met een jongen of een meisje?
- ▶ Wat vind je ervan als een jongen met een andere jongen trouwt?
- ▶ Hoe noemen we twee mannen die verliefd zijn op elkaar? (homo)
- ▶ Hoe noemen we twee vrouwen die verliefd zijn op elkaar? (lesbisch)
- ▶ Hoe noemen we iemand die niet alleen verliefd wordt op mannen of op vrouwen? (bi of pan, dat laatste betekent op mensen vallen ongeacht hun gender en deze term wordt door jongeren steeds vaker gebruikt)
- ▶ Hoe noemen we een man en een vrouw die verliefd zijn op elkaar? (hetero)

Benadruk dat er verschillende vormen van liefde bestaan. Mensen kunnen verliefd worden: soms zijn het twee mannen die verliefd worden op elkaar, soms twee vrouwen en soms een man en een vrouw. Ook kunnen mensen verliefd worden op iemand die heel anders is of er anders uitziet dan zichzelf.

Bron: Kriebels in je buik, 'Ik ben verliefd', pagina 4 (groep 4).

Echtscheiding aangeprezen

In groep 3 krijgen de kinderen tijdens de les *Mijn thuis* een aflevering van *Huisje, Boompje, Beestje* te zien. De YouTubevideo heet “Papa en mama zijn gescheiden”. Het gaat over een jongetje met gescheiden ouders. De presentatrice vraagt aan zijn moeder waarom ze zijn gescheiden. Ze antwoordt: “We hielden niet meer van elkaar, en als je niet meer van elkaar houdt, is het ook niet meer fijn om bij elkaar te wonen.” Het jongetje vertelt: “Als je gaat scheiden, dan woon je niet meer bij elkaar en dan hou je ook niet meer van elkaar.” Mama heeft een nieuwe vriend, maar die noemt hij geen ‘papa’. Pa heeft ook een nieuwe vriendin met wie hij een kind heeft. De jongen woont de ene week bij pa en de andere bij ma. “Ik verhuis eigenlijk elke week.” Zijn vader vindt het erg lastig als de kinderen weggaan: “Ik mis ze heel erg.” Het filmpje benadrukt dat kinderen na een

scheiding dubbel zoveel hebben: “k heb twee stapels speelgoed... en da’s best vet,” “Ik laat me dubbel verwennen,” “Ik heb wel twee keer vakantie gehad”. Scheiding geldt als een oplossing: “als je niet meer verliefd bent kun je soms beter uit elkaar...” Alles wordt beter: “ik heb een moeder die vaker lacht, en m’n vader belt iedere dag”. De jongen heeft moeite met het nieuwe ritme, maar accepteert het: “Als je niet meer bij elkaar past, kun je beter uit elkaar gaan.”

Pornografie en elkaars geslachtsdelen bekijken

‘Stel, je zit in groep 4 en “je vindt het leuk om samen filmpjes van blote mensen te bekijken,” hoe check je of de ander dat ook wil?’ In de les *Een ja-, nee- of twijfelgevoel* wil Rutgers dat zevenjarigen over deze vragen nadenken, en er een toneelstukje over maken (p. 11, 13). Het gaat er in deze les nadrukkelijk *niet* om dat kinderen leren dat ze tegen zulke immorele zaken ‘nee’ moeten zeggen, maar veeleer hoe ze aangeven wat ze ergens van vinden. Tijdens de Lentekriebelsweek brengt Rutgers hen op dit soort ideeën. Dit terwijl het bekijken van pornografie zeer schadelijk en immoreel is. Hetzelfde geldt voor het bekijken van “elkaars geslachtsdeel”. Met andere woorden, als uw kind zoiets juist leuk of spannend denkt te vinden, dan moedigt Rutgers hem of haar aan om dit ook aan te geven, en zelfs voor te stellen om dat samen te doen met andere kinderen.

“Samen in bad”

Een les met de veelzeggende titel *In je nakie* moedigt de leerlingen van groep 4 aan om klassikaal te spreken over ontkleed-zijn. Zo is

- ▶ Je bent thuis met een vriend(in) op de computer aan het spelen en je vindt het leuk om samen filmpjes van blote mensen te bekijken.
- ▶ Je zus is boos op jou, daarom wil je haar een knuffel geven.
- ▶ Je bent thuis aan het spelen met een vriend(in) en je wil eigenlijk wel elkaars geslachtsdeel bekijken.
- ▶ Je vindt je vriend(in) heel lief en wil graag zo dicht mogelijk bij diegene zitten.

Bron: Kriebels in je buik, ‘Een ja-, nee- of twijfelgevoel’, pagina 13 (groep 4).

een van de opdrachten dat ze moeten aangeven in welke afgebeelde situaties het volgens hen gepast is om naakt te zijn. Op de plaatjes zijn onder andere een blote moeder te zien die met een kind in bad zit, en een jongetje dat triomfantelijk zijn geslachtsdeel aan een ander laat zien. (p. 3) Ook moeten ze een verhaal lezen van “twee vrienden die bij elkaar logeren en andere gewoontes hebben bij het in bad gaan.” Het gaat hierbij om Meike en Robbie, een jongetje en een meisje die blijkbaar samen in bad gaan. (p. 3-5) Wederom is Rutgers erg geïnteresseerd in de bad- en douchegewoontes van kleine kinderen: “Ga jij (mag jij) thuis wel eens met anderen (broer, zus, ouders) in bad of onder de douche? Heb je dat wel eens gedaan?” “Hoe vind je het als iemand jou in je blootje ziet? Bij wie vind je het niet erg? Bij wie vind je het vervelend? Was dat anders toen je klein was?” (p. 5) Ook de leerlingen van groep 3 ontkomen niet aan dit soort ongepaste vragen: “Wie helpt jou met in bad of onder de douche gaan?” (*Mijn thuis*, p. 6)

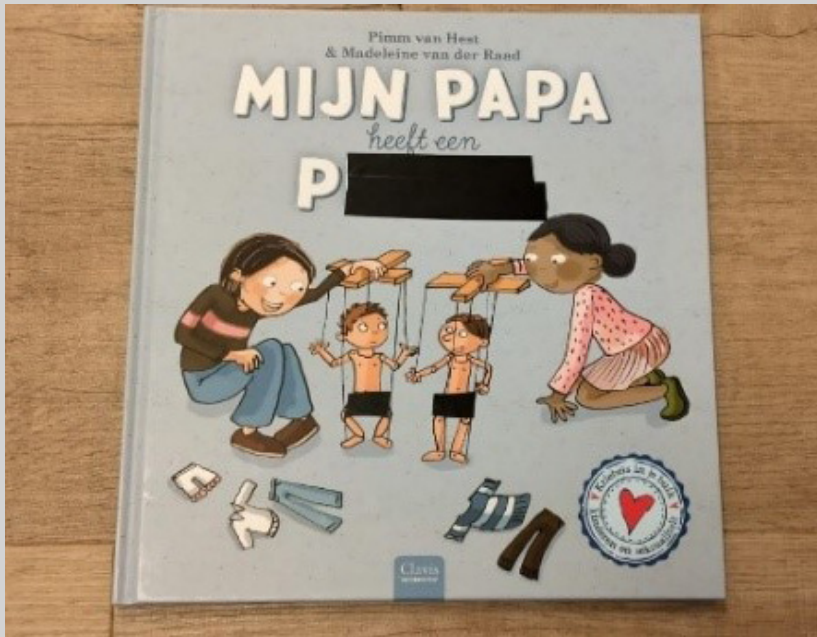
Betasting aanmoedigen

In de les *Wat voel ik?* (groep 4) wil Rutgers dat kinderen hun eigen lichaam gaan “verkennen”. Om niet genoemde reden wordt hen gevraagd waar ze zichzelf willen aanraken, alsook waar anderen hen mogen aanraken. De gegeven voorbeelden zijn niet alleen hun armen of benen, ook hun blote billen (p. 3). Rutgers moedigt kinderen aan om elkaars lichaam te gaan ontdekken. “Je moet dus altijd heel goed

In deze les gaan de leerlingen aan de hand van illustraties op een ervaringsgerichte manier aan de slag met het verkennen van hun eigen lichaam. Ze benoemen hun eigen lichaamsdelen en benoemen prettige en niet-prettige aanrakingen van dit lichaamsdeel. Op deze manier leren ze op een laagdrempelige manier te benoemen wat zij prettig en onprettig vinden.

Bron: Kriebels in je buik, ‘Wat voel ik?’, pagina 2 (groep 4).

MIJN PAPA HEEFT EEN P*****. EXTREEM EXPLICIET BOEK VOOR VIJFJARIGEN

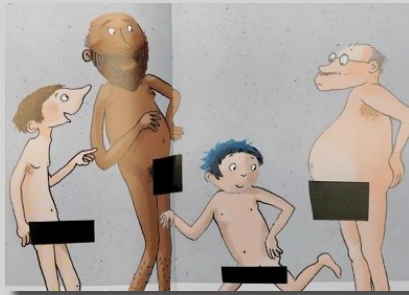
“Ook kinderen hebben vaak kriebels in hun buik als ze hun eigen lichaam leren kennen... of als ze intimiteit en seksualiteit ontdekken. Dat is heel natuurlijk.” Het boek *Mijn papa heeft een [geslachtsdeel]*, eveneens van lhbt-activist Pimm van Hest, stelt kinderen vanaf vijf jaar bloot aan zeer expliciete naaktbeelden. Niet alleen van kinderen, ook van volwassenen.

Uit respect voor u hebben we de afbeeldingen gecensureerd. Dit respect heeft Rutgers niet voor de kinderen die het ongevraagd voor hun neus krijgen. Dit boek is van de serie *Kriebels in je buik* – en daardoor rechtstreeks afkomstig van Rutgers. Het behoort tot de

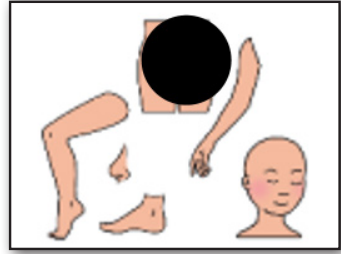
meest schaamteloze en onzedelijkste boeken die de campagne Gezin in Gevaar heeft onderzocht.

In het boek worden vijfjarigen gebombardeerd met seksueel expliciete beelden. Door hen bloot te stellen aan dit soort onzedelijke beelden gaan kinderen naaktheid als iets normaal zien. Wat het nog erger maakt: op sommige plaatjes is er lichamelijk contact tussen de naakte volwassenen en kinderen. Dit maakt hen vatbaarder voor pedofielen. Kinderen leren op deze manier dat dat normaal is. Maar welk mens met goede bedoelingen heeft daar belang bij?

Op de onderstaande door ons gecensureerde afbeelding is te zien hoe het blauwharige jongetje naar het geslachtsdeel van de oude man kijkt en zijn hand legt op het been van de andere volwassen man.

naar de ander luisteren als je samen bijvoorbeeld ‘lichamelijke spelletjes’ speelt. Bijvoorbeeld als iemand jouw [geslachtsdelen] aanraakt...” (p. 4) Voor de context, de meeste kinderen zijn hier rond de 8 jaar. Van Rutgers mogen ze bij ‘doktertje spelen’ ook elkaars geslachtsdelen aanraken, zolang er maar “afspraken” over worden gemaakt (p. 5).

Bron: Kriebels in je buik, 'Wat voel ik?', pagina 3 (groep 4). Gecensureerd door Gezin in Gevaar.

Kinderen moeten aan hun geslachtsdeel zitten

Ten slotte maken kinderen een kleurplaat van een bloot kind waarbij ze voor zichzelf middels kleurtjes aangeven waar ze wel (groen) of niet (rood) aangeraakt willen worden. Maar voordat ze gaan kleuren moeten ze van Rutgers eerst bij zichzelf voelen ‘hoe het plekje voelt’. Met andere woorden, tijdens deze les worden deze

Vraag de leerlingen:

- ▶ Mag je vriendje/vriendinnetje jouw shirt omhoog trekken?
- ▶ Hoe kan diegene dat aan jou vragen?
- ▶ Vind je dit fijn of niet fijn?
- ▶ Als je het niet fijn vindt: wat zou je dan kunnen doen? Geef aanvullende tips (nee zeggen, shirt naar beneden trekken, weglopen, aan de leerkracht vertellen).

Bespreek vervolgens wat de afspraken hierover in de klas zijn. Bijvoorbeeld: jullie mogen doktertje spelen als jullie het allebei fijn vinden, allebei willen en elkaar geen pijn doen.

Bron: Kriebels in je buik, 'Wat voel ik?', pagina 5 (groep 4).

jonge kinderen expliciet opgeroepen om aan hun hele lichaam, **dus ook hun geslachtsdelen**, te gaan voelen. Dat maken ze vervolgens kenbaar aan eenieder die de tekening kan zien. Niet veel later moet de juf of meester in de les *Wat voel ik?* “voorlezen” over het ‘prettige gevoel’ dat ontstaat bij het aanraken van de eigen geslachtsdelen, zelfbevrediging dus: “Sommige mensen vinden het fijn om zichzelf te kriebelen of te strelen... het aanraken van je [geslachtsdelen] kan een prettig gevoel geven... je mag dat dan doen als je thuis bent, bijvoorbeeld als je alleen bent op je kamer of als je in bed ligt.” (p. 7)

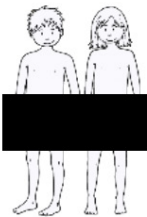
Geef alle leerlingen het werkblad: Plekjes die wel en niet fijn voelen.

Laat ze eerst met een groen potlood de plekjes op de tekening kleuren die ze bij zichzelf prettig vinden aanvoelen. Daarna met een rood potlood de plekjes die niet lekker aanvoelen.

Laat de kinderen voor ze gaan kleuren, eerst ook daadwerkelijk bij zichzelf nagaan hoe het plekje voelt.

De leerlingen kunnen na afloop in tweetallen nagaan welke overeenkomsten en verschillen ze kunnen ontdekken.

Bespreek de oefening na (verschillen en overeenkomsten). Eventueel vraag je een of twee leerlingen om op het digibord aan te geven welke plekjes zij groen en rood hebben gemaakt. Open hiervoor een tekenblad over de afbeelding heen.

Bron: *Kriebels in je buik*, ‘Wat voel ik?’, pagina 6 (groep 4). *Gecensureerd door Gezin in Gevaar*.

Ook groep 3 krijgt les over het aanraken van de eigen of andermans geslachtsdelen. Dit wordt niet veroordeeld, maar gebruikt als een voorbeeld om kinderen te leren om uit te drukken wat ze wel of niet 'fijn' vinden: "bijvoorbeeld als iemand je kietelt op een onprettige manier, een geslachtsdeel aanraakt terwijl je dat niet wilt..." (*Prettig en niet prettig*, p. 7)

Occultisme

Andere, zeer verontrustend lectuur op de boekenlijst van Rutgers voor groep 3 t/m 6 is *Lijfklets* van Belle Barbé en Michal Janssen (zie pp. 44-45). In dat boek krijgen leerlingen expliciet les over zelfbevrediging en krijgen ze te maken met vergaande lhbt-indoctrinatie. Alsof dat nog niet erg genoeg was, promoot het boek ook nog eens occultisme (zie pp. 44-45). "Approved by Rutgers," staat op de achterkant.

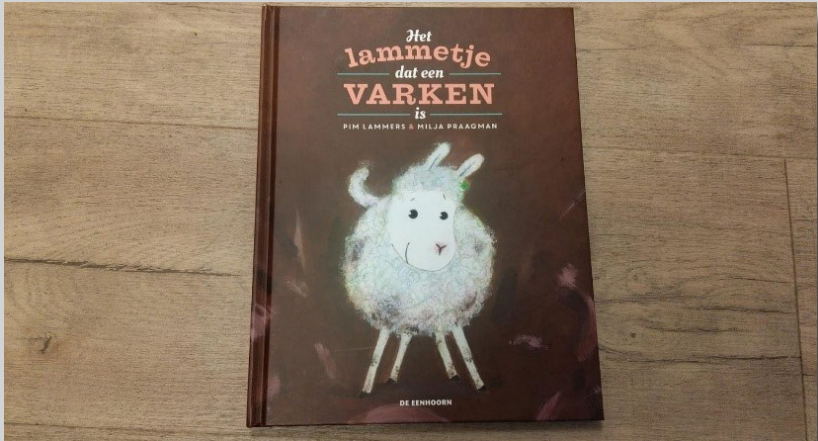
Bespreek de situatie met de leerlingen in de klas. Deze situatie wordt niet uitgespeeld maar kan wel beschreven worden. Aan de hand van de vragen kan met de leerlingen besproken worden wat ze kunnen doen als ze deze situatie niet prettig vinden. En hoe ze hun grenzen aangeven.

Vandaag ben je bij jouw vriendje aan het spelen. Jullie zijn samen op zijn kamer. Hij laat je zijn pik**** zien.

Bron: *Kriebels in je buik*, 'Prettig en niet prettig', pagina 4 (groep 3).
Gecensureerd door Gezin in Gevaar. De tekst in het paarse vlak is: "Vandaag ben je bij jouw vriendje aan het spelen. Jullie zijn samen op zijn kamer. Hij laat je zijn p**** zien."

TRANSGENDERBOEK ZET CHRISTELIJKE SYMBOLIEK OP ZIJN KOP

Het lammetje dat een varken is, bedoeld voor kinderen vanaf 3 jaar, promoot transgenderisme onder jonge kinderen. Het verhaal gaat over een lammetje dat denkt een varkentje te zijn. De dierenarts ‘ontdekt’ dat het lammetje ‘eigenlijk’ een varkentje is. De dierenarts beweert dat het “alleen van buiten” een lammetje is, maar dat dit met een ingreep veranderd kan worden: hij scheert zijn wol af en met een tang verandert hij zijn staart in een krulstaart. Dit boek geeft jonge kinderen het waanidee dat ook zij misschien wel in het ‘verkeerde lichaam’ zitten.

Opmerkelijk aan dit boek is dat het christelijke symboliek misbruikt om transgenderisme te verkondigen. Het lam is bij uitstek het symbool van Christus, Die zich voor de vergeving van onze zonde laat slachten. Het varken is in de Heilige Schrift daarentegen een onrein en vuil beest, waar de verloren zoon aan het einde van zijn brastochten bij terecht komt. Het lammetje dat een varken is zet deze christelijke symboliek op zijn kop: wat heilig is, moet wijken voor wat vuil is.

Hoofdstuk 4: Groep 5 en 6

De bovenbouw kinderen van groep 5 en 6 zijn de klos tijdens de Week van de Lentekriebels. Wie zijn of haar kind wil weren tegen deze seksuele indoctrinatie, moet eerst weten waar het kind zoal mee te maken krijgt. Daarom heeft Gezin in Gevaar hier speciaal voor ouders uiteengezet wat Rutgers aan deze kinderen wil leren. Allereerst baseren we ons op *Kriebels in je buik*, Rutgers' gesubsidieerde lesmethode. Daarnaast besteden we ook aandacht aan het schokkendste boek op de aanbevolen Lentekriebels-leeslijst.

De hoofdthema's waar kinderen van groep 5 en 6 mee te maken krijgen lopen flink uiteen: van elkaars geslachtsdelen bekijken tot het bekijken van pornografische beelden, en van leren dat ontkleed zijn de normaalste zaak van de wereld is tot het promoten van het antiwetenschappelijke lhbt-narratief over homoseksualiteit.

Kinderen ‘oefenen met geslachtsdeel laten zien’

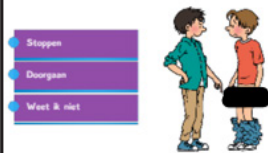
In de les *Grenzen* (groep 5) staat het ‘ja’ of ‘nee’ zeggen centraal. Het duurt niet lang voordat de casus ter sprake komt van een kind dat zijn geslachtsdeel laat zien aan een ander. Ook bij jongere groepen is dit een thema dat Rutgers vaak de revue laat passeren. Zelfs ongepaste aanrakingen van de schaamstreek komen ter sprake. Rutgers wil dat de juf of meester vraagt: “Hoe merk je aan iemand of diegene een aanraking prettig vindt of niet?” (p. 3)

Vraag de leerlingen wat ze op het plaatje zien. Antwoord: een jongen zegt tegen een andere jongen dat hij zijn [rooster] moet laten zien.

Vraag expliciet: vindt de jongen op het plaatje dit fijn?

Vraag door: hoe zie je dat de jongen op het plaatje dit niet fijn vindt? Antwoord: hij kijkt verschrikt/niet blij.

Vraag de leerlingen daarna: wat moet de jongen doen? Lees de drie antwoorden op het digibord samen met de leerlingen en vraag hun wat de jongen moet doen. Vink het meest gegeven antwoord aan en lees de feedback samen.

Bron: *Kriebels in je buik*, ‘Grenzen’, pagina 6 (groep 5). *Gecensureerd door Gezin in Gevaar*.

Taak van de ouders

Het is goed om kinderen te leren dat ze hun geslachtsdeel niet aan anderen mogen laten zien. Dit aanleren is echter primair de taak van de ouders. Niet van de school en al helemaal niet van Rutgers, dat een verleden heeft van tientallen jaren pedofiel activisme. Maar het wordt erger. De leerlingen moeten oefenen met het ‘ja’ of ‘nee’ zeggen door immorele handelingen klassikaal uit te beelden. Ook het laten zien van geslachtsdelen wordt expliciet genoemd.

Zet de leerlingen in twee kringen (carrousel: een binnen- en een buitenkring) of deel ze op in tweetallen. Laat ze oefenen met vragen of ze iets mogen doen bij de ander (bijvoorbeeld geven van een knuffel of kus, aanraken, **geslachtsdeel zien**) en reageren als dit een nee of ja is.

Bron: Kriebels in je buik, 'Grenzen', pagina 6 (groep 5).

Mantra van 'wederzijds instemmen'

Rutgers wil dus dat kinderen in de klas met elkaar gaan oefenen met het uitbeelden van immoreel gedrag. "Bespreek ook met de leerlingen hoe ze het vinden om een NEE te horen. Soms kan dat best jammer zijn," aldus de lesmethode (p. 6). Maar wat als de kinderen het wél allebei willen? Mogen ze dan bij elkaar een kijkje nemen, of zelfs later met een volwassene? Het correcte antwoord op die vraag is nee, maar dat zullen de leerlingen niet horen van Rutgers. De enige grens die deze lhbt-activisten stellen aan seksueel gedrag is het mantra van 'wederzijds instemmen'. Zolang dat er is, worden seksuele handelingen niet afgekeurd. Is dat een morele waarde die we onze kinderen willen leren?

'Nudisme is heel gewoon'

Vanaf groep 6 gaan alle remmen los bij Rutgers. Een dominant thema waar deze 9- en 10-jarigen kinderen veel mee geconfronteerd worden is ontkleed-zijn. In de les *Bloos je van bloot?* wordt de notie dat naaktheid 'doodgewoon' zou zijn, dogmatisch verkondigd. Allereerst lezen de leerlingen een verhaal genaamd *De verdwenen handdoek*. Het vertelt over een jongen wiens handdoek en kleren worden ontvreemd door de meiden uit zijn klas tijdens het douchen na de gymles. Wederom is Rutgers zeer geïnteresseerd in wanneer kinderen bloot zijn en wie ze mogen zien: "Hoe gaat dat bij jullie thuis? Zien je familieleden je weleens bloot? Zie je je eigen ouders weleens bloot? En je broers en zussen?," "Vind je het

Kringgesprek

Stel eerst de jongens de vraag wat zij zouden doen.

Daarna aan de meisjes als hen dat zou overkomen.

Ga hier verder op door met vragen als:

- Schaam je je wel eens als anderen je in je blootje zien?
- Wie mag jou wel en wie mag jou niet in je blootje zien, vind je?
- Heb je een ander wel eens in zijn/haar blootje gezien?
- Hoe vond je dat?

Voor kinderen die volgens culturele gewoonten geen lichaamsdelen (waaronder het hoofd) mogen ontbloten, zijn deze vragen moeilijk te beantwoorden. Geef ze

de gelegenheid om te vertellen wat precies de regels zijn en hoe ze daar zelf over denken.

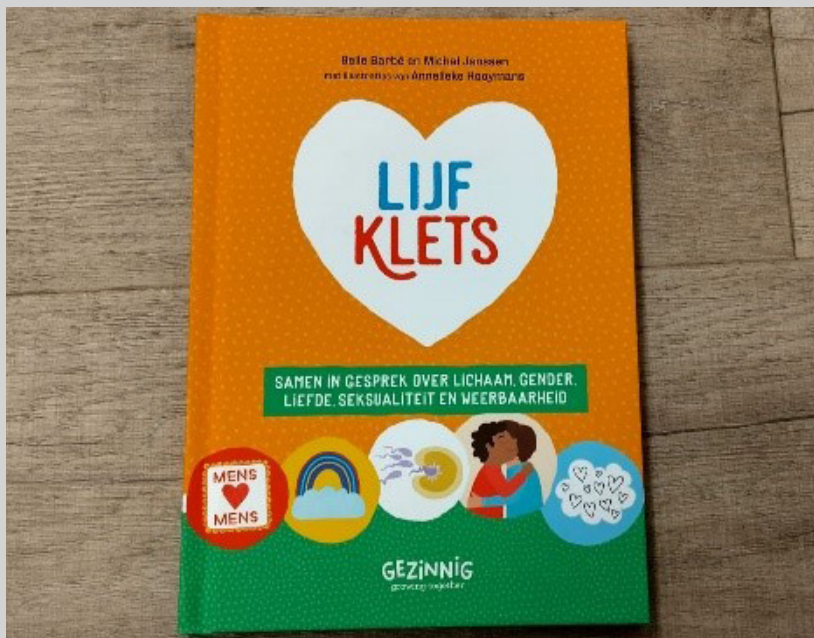
*Bron: Sociaal-emotionele ontwikkeling in het basisonderwijs, pagina 183.
Gecensureerd door Gezin in Gevaar.*

spannend om iemand bloot te zien?” etc. (*Bloos je van bloot?*, p. 3)
In Nederland zijn we volgens Rutgers tegenwoordig veel te preuts. Naakt-zijn zou de normaalste zaak van de wereld moeten zijn: “Het [is] eigenlijk ook raar (...) dat we ons soms schamen voor ons lichaam,” aldus Rutgers (p. 4). Dit is ook precies wat iemand met slechte bedoelingen tegen uw kind zou kunnen zeggen. Om de kinderen dit bij te brengen moeten ze naar een filmpje kijken van “een meisje [dat] vertelt over haar ervaringen op een naturistencamping”.

Dokter Corrie laat kinderen naar masturberende vrouw kijken

Tijdens deze zelfde les kijken leerlingen naar *De Dokter Corrie Show*. De aflevering “Bloot” behandelt een kijkersvraag: Wat is de reden dat mensen zich schamen voor hun naaktheid? Het echte antwoord: een direct gevolg van de zondeval. Corries antwoord is echter minder theologisch verantwoord. Ze vindt het heel vreemd dat wij “de enige diersoort op aarde” zijn “die

LIJFKLETS: LHBT, ZELFBEVREDIGING EN GENDER, MAAR OOK OCCULTISME

Tijdens de Week van de Lentekriebels promoot Rutgers *Lijfklets*, een boek voor kinderen van 6 tot 9 jaar, dat onder andere zelfbevrediging en occultisme aanmoedigt voor kinderen. Het boek begint met het introduceren van een “stukje van het lichaam dat speciaal bestaat om jou een prettig gevoel te geven,” waarna het over masturbatie spreekt.

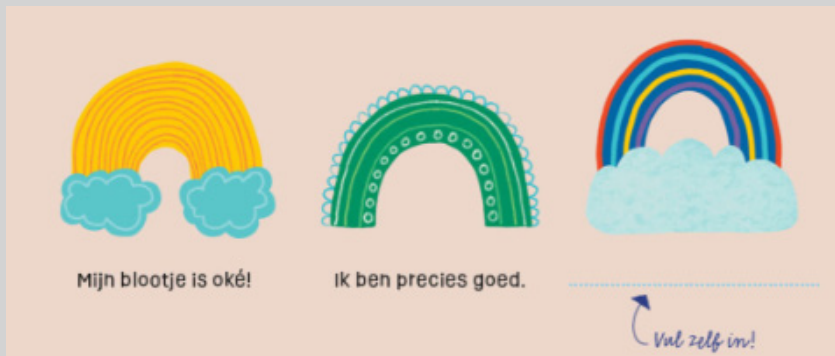
Rutgers benadrukt het belang van lhbt-onderwijs “juist op jonge leeftijd”. Het boek beweert dat geslachtsidentiteit niet alleen fysiek maar ook een kwestie van gevoel is, en introduceert termen als “transgender” en “non-binair”. *Lijfklets* fungeert ook als doe-boek met onzedelijke activiteiten zoals het inkleuren van een regenboogvlag, een

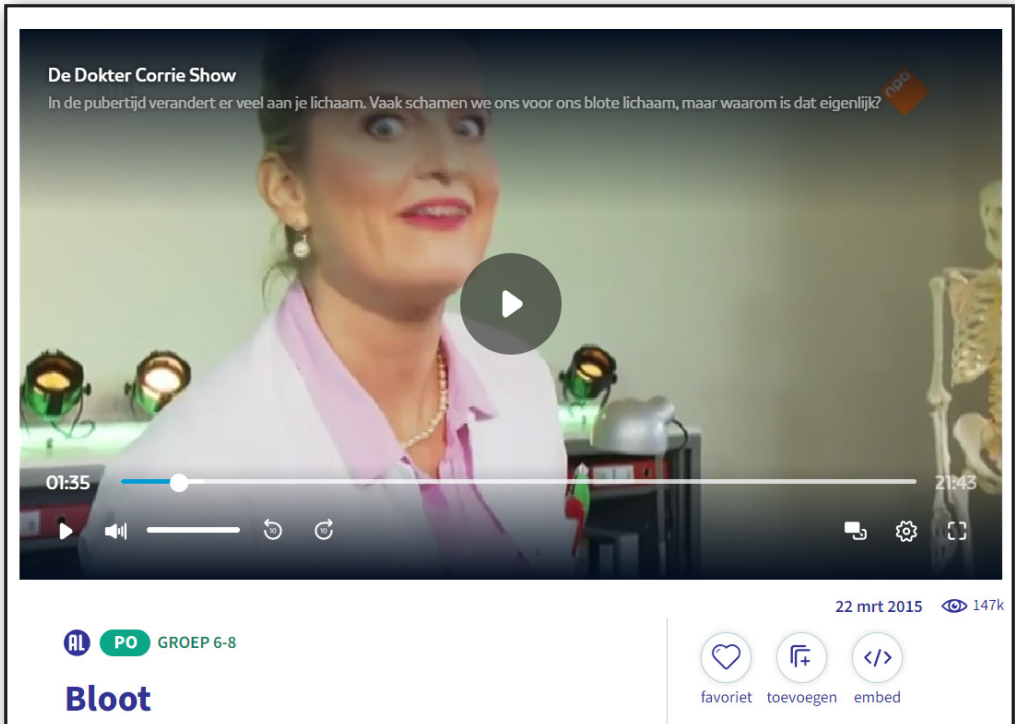
memory-spel met geslachtsdelen, en aankleedspelletjes waar jongens make-up en jurken kunnen dragen. Het boek leert kinderen ook platte benamingen voor geslachtsdelen en seksuele handelingen.

Het boek bevat zelfs een occult component met een mandalakleurplaat van het mannelijke geslachtsdeel, en mantra's die kinderen kunnen opzeggen voor 'zelfliefde', zoals "Ik hou van mij" en "mijn blootje is oké!" Deze praktijken hebben wortels in het hindoeïsme en worden gebruikt om in een soort trance te geraken.

Het boek moedigt kinderen aan om met anderen te oefenen wat ze wel of niet prettig vinden, inclusief het bespreken van intimiteit en het tonen van geslachtsdelen. Kinderen moeten met klappen of stampen aangeven of ze bepaalde ervaringen hebben gehad.

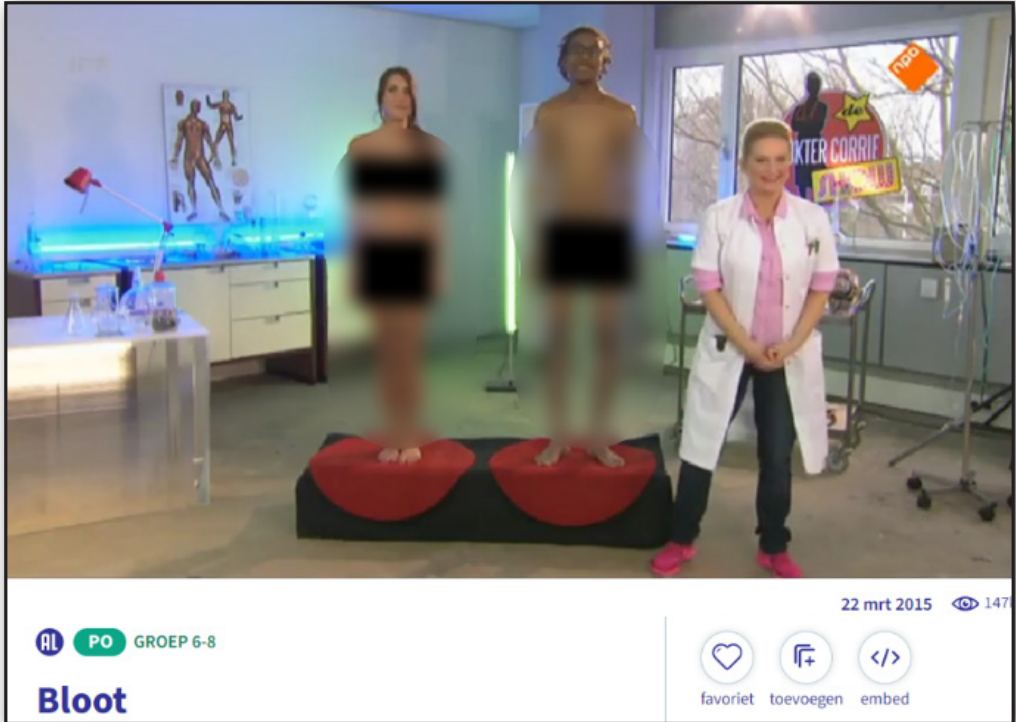
Tot overmaat van ramp bespreekt het boek internetpornografie zonder het moreel af te keuren. *Lijfklets* suggereert slechts dat dit, net als een enge film, om die reden niet geschikt is voor kinderen. Dit roept vraag op waarom Rutgers zo'n expliciet boek aanbeveelt voor zulke jonge kinderen.

Beeld: De Dokter Corrie Show. Wie dit als 'geschikt voor alle leeftijden' (AL) heeft gemarkeerd, heeft de aflevering in kwestie duidelijk niet gezien.

zich schaamt voor naakt zijn”. Om dit te illustreren gaat Dokter Corrie naar een dierentuin om allerlei ‘blote’ dieren te laten zien. Vervolgens komt er een panel aan het woord van zestienjarigen. Zij komen tot de conclusie dat het inderdaad wel vreemd is dat we ons schamen voor ontkleed-zijn. ‘De enige zinvolle reden voor kleren is omdat het anders nogal koud is’, menen de pubers. Opeens komen er twee ongecensureerde blote volwassenen in beeld, een man en een vrouw. Een man buiten beeld doet alsof hij verbaasd is dat ze dit ongecensureerd aan kinderen laat zien. “Dit is kindertelevisie, dit is niet gepast!” Waarop Dokter Corrie

Beeld: Schermopname rond 7:05. Zonder waarschuwing verschijnen er twee ontklede volwassenen in beeld. Gecensureerd door Gezin in Gevaar.

verontwaardigd reageert: “Hoe kan ik nou uitleggen wat er allemaal verandert als je het niet kan zien? Ze zijn alleen maar naakt hoor, daar is niks om je voor te schamen.” Toch worden de beelden later mondjesmaat gecensureerd, tot irritatie van de schaamteloze presentatrice. Later worden de naakte volwassenen door Corrie verplaatst, waardoor de geslachtsdelen alsnog weer even kort ongecensureerd in beeld komen. De conclusie is duidelijk: je hoeft je niet te schamen voor bloot zijn. “Maar dat dachten ze dus vroeger wel”. Dan komt er onaangekondigd opeens een hele rits aan geslachtsdelen in beeld, ongecensureerd:

*Beeld: Schermopname van De Dokter Corrie Show, aflevering “Bloot”.
Gecensureerd door Gezin in Gevaar.*

Daarna gaat Dokter Corrie naar een sauna om met een filosofe te spreken. Ondertussen komen er voortdurend blote volwassenen in beeld. Volgens de filosofe ‘bepaal je zelf wat goed is’. Op een gegeven moment spreekt Corrie een naakte man aan. “Schaamt u zich wel eens?,” wil ze weten. “Nee,” antwoordt de man, bijna verbaasd. “Oh, wat heerlijk lijkt me dat,” reageert de presentatrice. De filosofe: “de cultuur bepaalt wat normaal is”. “Het is overall anders, het is allemaal goed,” vult Dokter Corrie aan. De conclusie van de les is: “Maak duidelijk dat bloot zijn niet iets is waar je je voor hoeft te schamen, maar dat dit per cultuur kan verschillen”. Dit is een fraai voorbeeld van de verdorven en paradoxale overtuiging van Rutgers: ‘er is geen absolute waarheid, dat is het enige dat zeker is’. Schaamte is juist iets goeds. Het is

een mechanisme dat ons beschermt tegen immoraliteit en gevaar. Schaamte weerhoudt ons ervan om te zondigen en dingen te doen die schandelijk zijn.

‘Houd rekening met “non-binaire kinderen”

De les *De geslachtsdelen* (groep 6) staat in het teken van het “bekijken [van] plaatjes van blote lichaamsdelen.” (p. 2) Daarnaast komt het gebruik van vulgaire benamingen van de geslachtsdelen aan de orde, “zoals K*Tweer en K*Twijf of L*L als scheldwoord.” (p. 3) Om het ongemak bij de jonge kinderen weg te nemen heeft Rutgers nog wel een tip:

Tip 1

Na het benoemen van [] en [] is de kans groot dat veel kinderen meteen reageren, lachen, roepen of grapjes maken. Geef deze reacties de ruimte. Het kan helpen om bijvoorbeeld [], [], [] ... net zolang met de kinderen te zeggen tot de spanning eraf is. Dan kunnen de woorden daarna gebruikt worden zonder dat er gegiecheld wordt.

Bron: Kriebels in je buik, ‘De geslachtsdelen’, pagina 3 (groep 6).

‘Intersekse-kinderen’ mogen zelf kiezen

Omdat de basisschoolkinderen nog zo jong zijn, adviseert Rutgers de leerkracht om jongens en meisjes hier gescheiden over te onderwijzen. Bij zoiets moet natuurlijk wel rekening gehouden worden met transgenders: “Zo kunnen transgender, intersekse of non-binaire kinderen zelf beslissen welk groepje bij hen past.” (p. 3) Er hoeft klaarblijkelijk geen rekening gehouden te worden met normale kinderen, die zich identificeren met hun ware geslacht. Zij moeten de situatie maar accepteren. Als tienjarige geslachtsdelen bekijken ‘is heel normaal’. Het is immers niet anders dan andere lichaamsdelen, aldus Rutgers: “Over je gebit leer je ook van alles en dat verzorg je ook iedere dag. Met de geslachtsdelen is het net zo en evenzo belangrijk als je gebit.” (p. 4)

De huwelijksdaad voor tienjarigen

In de les *Het ontstaan en de geboorte van een baby* (groep 6) krijgen leerlingen uitgebreid en ongecensureerd seksuele voorlichting. In de les wordt ook een filmpje getoond dat weinig aan de verbeelding over laat. Het toont de tekening van een man en vrouw die naakt de huwelijksdaad verrichten. Het tafereel wordt op geen enkele manier afgedekt of verhuld.

Tip 3

In het filmpje wordt aan de hand van een animatie getoond hoe een vrouw en man vrijen en hoe de zaadcellen bij de eicel terechtkomt. Wees erop voorbereid dat sommige kinderen van huis uit niet gewend zijn om over deze onderwerpen te praten of om dergelijke plaatjes en filmpjes te bekijken.

Bron: Kriebels in je buik, 'Het ontstaan en de geboorte van een baby', pagina 6 (groep 6).

Promotie homofilie

In de les *Verschillende soorten relaties* (groep 6) wil Rutgers dat kinderen leren over het “recht op vrije partnerkeuze”. Dit moeten ze niet alleen aanhoren maar ook “kunnen uitleggen,” aldus een van de leerdoelen van de les (p. 1). De juf of meester moet erop letten dat “de verschillende soorten relaties en achtergrondinformatie aan bod komen,” zo schrijft Rutgers, “Zo leren kinderen dat er een grote variëteit is aan type relaties.” (p. 6) Tijdens deze les krijgen leerlingen ook een homopromotiefilmpje te zien. Het begint gelijk met een snel opvolgende fotoserie van zoenende homoseksuelen. Nog erger: kinderen krijgen allemaal leugens te horen over homoseksualiteit. Zo horen zij dat 5 tot 10% van de mensen homoseksueel zou zijn, uiteraard zonder bronverwijzing of onderbouwing. In werkelijkheid is dit volgens wetenschappelijk onderzoek minder dan 1% van de bevolking. Ook beweren de lhbt-activisten in het filmpje dat “onderzoekers” erachter zijn gekomen “dat [homoseksualiteit] iets is waar je mee

geboren wordt.” Dit is wederom een bewering die wetenschappelijk onhoudbaar is. Er is geen enkel bewijs voor een genetische afwijking die ervoor zorgt dat mensen homoseksueel gedrag gaan vertonen. Toch krijgen kinderen deze onwaarheden te horen tijdens de Week van de Lentekriebels.

Van twee naar vier ‘ouders’

Een ander filmpje heet “mijn vader is homo”. Het gaat over een jongetje met gescheiden ouders. Dat is al tragisch genoeg. Nog erger wordt het als blijkt dat zowel papa als mama een nieuwe vlam heeft van hetzelfde geslacht. Met andere woorden, papa heeft nu een ‘vriend’, mama een ‘vriendin’. De jongen woont de ene helft van de week bij twee homoseksuele mannen, de andere helft bij twee lesbische vrouwen. In het filmpje, dat Rutgers promoot voor tienjarige kinderen, interviewt de jongen zijn vader. Hij legt zijn zoon uit dat hij weet dat hij homo ‘is’ omdat hij “kriebels in zijn buik krijgt als hij een man ziet”. Het jongetje zegt zelf dat hij dit gevoel krijgt bij meisjes. Pa lijkt hiervan te balen: “maar je krijgt dus geen kriebels in je buik als je een jongen ziet?” Daar antwoordt hij “nee” op. “Ik krijg wél kriebels in m’n buik bij m’n vriend,” zegt pa blij. En vervolgens zoent hij zijn homoseksuele partner recht voor zijn neus. De jongen vindt dat zichtbaar onsmakelijk, iets waar de twee homoseksuele mannen hartelijk om lachen.

Bezwaarde opa

De jongen heeft geen contact meer met zijn opa. Die heeft er als christen moeite mee dat zijn zoon in seksuele zonde leeft. Dit vindt de jongen “best wel stom, want iedereen mag zijn eigen leven hebben”. Kennelijk mag opa *niet* zijn eigen leven hebben met eigen overtuigingen. Het is duidelijk dat de twee homoseksuele mannen op de jongen hebben ingepreacht: “mijn opa wil niet dat m’n vader zijn eigen leven heeft,” klinkt het uit de mond van de tienjarige.

Hoofdstuk 5: Groep 7 en 8

De basisschoolkinderen van groep 7 en 8 krijgen de meest expliciete seksuele ‘voorlichting’. Om ook deze elf- en twaalfjarigen te beschermen tegen de seksualiserende lessen tijdens de Week van de Lentekriebels, is het van belang dat hun ouders weten waar zij zoal mee te maken krijgen. Daarom geeft Gezin in Gevaar in dit hoofdstuk een overzicht. We analyseren hoofdzakelijk *Kriebels in je buik*, de lesmethode van Rutgers. Tussendoor komen de schokkendste boeken op de Lentekriebels-leeslijst ter sprake.

De kinderen van groep 7 en 8 worden ondergedompeld in de lhbt- en genderideologie van Rutgers: zelfbevredigingsinstructies, lhbt-verzinsels als ‘queer’ en ‘pan’, en zelfs abortuspromotie passeren de revue. Maar ook krijgen deze kinderen de opdracht om een volwassene te interviewen over seksualiteit. Zij moeten in een debat verdedigen waarom ze het moeilijk vinden om over seksualiteit te praten. Bovendien wordt hen opvallend vaak aangepraat dat mensen van geslacht kunnen veranderen, dat homoseksualiteit aangeboren is en dat mannen en vrouwen identiek zijn, op hun geslachtsorganen na.

Zelfbevredigingslessen in ‘pubergids’

In de lessen *Jongens in de puberteit* en *Meisjes in de puberteit* (beide groep 7) komt de puberteit ter sprake. Rutgers linkt in de lesmethode naar hun eigen ‘pubergidsen’ voor jongens en meisjes. Daarin gaat het veel over geslachtsgemeenschap, iets dat voor basisschoolkinderen nog totaal niet aan de orde hoort te zijn. Zoiets geven ze zelf ook toe: “De meesten jongeren zijn rond de 17 als ze voor het eerst [de huwelijksdaad bedrijven]. Maar ieder maakt hierin een eigen keuze en misschien ben jij er eerder of later aan toe,” aldus de *Pubergids voor jongens* (p. 15). Het huwelijk komt niet één keer ter sprake. Wat wel ter sprake komt is zelfbevrediging. Leerlingen krijgen daar uitgebreide instructies over. Deze eenzame zonde bedrijven is volgens Rutgers “heel gewoon en niet slecht voor je”:

Masturberen

Met je [redacted] heet masturberen, seks met jezelf of zelfbevrediging. Bij jongens heet het ook wel [redacted]. Je schuift je [redacted] naar [redacted] en [redacted] en je krijgt daarvan een lekker gevoel, je raakt opgewonden. Je [redacted] wordt [redacted] (je krijgt een [redacted]). Als je doorgaat met [redacted] [redacted], kun je [redacted]. **Masturberen is heel gewoon en niet slecht voor je.**

Bron: *Pubergids voor jongens* (Rutgers), pagina 7 (groep 7). In de *pubergids voor meisjes* staan soortgelijke instructies voor meisjes (pagina 19).

Kindermasturbatie als leerdoel

Voor de kinderen van groep 8 komt dit onderwerp zelfs nog explicieter aan bod. De les *Je eigen lichaam* heeft kindermasturbatie zelfs als een van de leerdoelen: “De leerlingen zijn zich ervan bewust dat plekjes op hun lichaam prettig kunnen voelen om zelf aan te raken.” (p. 1) Zelfbevrediging wordt aangeprezen zodat je “weet wat je fijn vindt”. Want als je dat weet “weet je ook beter wat je niet fijn vindt en kun je dit beter aangeven” (p. 2). Het begint subtiel: de leerlingen moeten lichamelijke aanrakingen opnoemen die fijn voelen. Gegeven voorbeelden zijn: “op je rug kriebelen,” “duimzuigen,” “over je arm aaien,” etc. Het bruggetje naar zelfbevrediging is echter snel gemaakt:

Ook je geslachtsdeel kan een plekje zijn dat fijn voelt om aan te raken. Leg uit dat dat prima is en dat dat inderdaad een fijn gevoel kan geven, maar dat dit plekje privé is. En dat je dat alleen doet als je alleen bent. Het is voor veel mensen namelijk niet prettig als je aan je [] of [] zit waar anderen bij zijn. Daar hebben we dan ook regels voor.

Het aanraken van het geslachtsdeel om een fijn gevoel te krijgen noemen we ook wel zelfbevrediging of masturbatie.

Bron: Kriebels in je buik, 'Je eigen lichaam', pagina 3 (groep 8).

Religieuze bezwaren worden tegengesproken

In dezelfde les moeten kinderen reageren op stellingen. Eén daarvan is “Masturberen is verslavend”. Volgens Rutgers is dat niet het geval: “Nee, over het algemeen is masturberen niet verslavend. Pas als iemand zoveel masturbeert dat dit invloed heeft op de dagelijkse activiteit spreek je van verslaving.” (p. 5) Zo worden tijdens de Week van de Lentekriebels alle barrières om uw kind te laten beginnen met zelfbevrediging één voor één weggenomen: “Jezelf aanraken om een prettig gevoel te krijgen is iets natuurlijk

en normaal, zolang je dat zelf wilt en je jezelf geen pijn doet. Het is niet ongezond of schadelijk.” (p. 9) Kinderen die thuis leren dat zelfbevrediging niet iets ‘goeds’ is, maar een door God verboden handeling, moeten van Rutgers op school de ‘juiste’ opvatting meekrijgen: “Er zijn leerlingen die vanwege hun geloof of cultuur helemaal niet over dit onderwerp mogen praten. Belangrijk is dan dat je als leerkracht wel duidelijk maakt dat zelfbevrediging iets is waar ze zich niet over hoeven te schamen of schuldig voelen.” (p. 9) Zo zet Rutgers kinderen op tegen de godsdienstige overtuigingen van hun ouders. Leerkrachten moeten zich zelfs voorbereiden om met de leerlingen te spreken over het gebruiken van seksueel stimulerende voorwerpen:

Tip 2

Leerlingen kunnen tijdens deze les met vragen komen over een [REDACTED] of [REDACTED]. Het is slim om je hierop voor te bereiden.

Bron: Kriebels in je buik, 'Je eigen lichaam', pagina 3 (groep 8).

Dokter Corrie over zelfbevrediging: “dieren doen het ook!”

Om leerlingen verder aan te sporen om te beginnen met masturberen, kijken ze een aflevering van *De Dokter Corrie Show*, genaamd “Zelfbevrediging”. De vraag die in de aflevering centraal staat is van een meisje dat 11 jaar oud beweert te zijn, die “aan zelfbevrediging doe[t]” en zich daar “heel erg” voor schaamt. Dat dit meisje de leeftijd heeft van de kinderen van groep 7 en 8 lijkt allerm minst toevallig. Maar het blijft niet bij vragen. Al na drie minuten verschijnt er een vrouw in beeld in een soort ‘naaktpak’ dat niets aan de verbeelding overlaat. Pas op het moment dat ze zelfbevrediging wil simuleren wordt de schaamstreek heel iets gecensureerd, tot ergernis van de presentatrice. Zelfbevrediging,

aldus een teleurgestelde Corrie, “is lastig uit te leggen, want ik mag het dus niet laten zien”. Desondanks krijgen de kinderen middels plastic replica’s uitgelegd hoe zelfbevrediging in z’n werk gaat. Daar blijft het evenwel niet bij. “Dieren, die doen het ook!,” aldus Corrie die aan het begin van de aflevering parende dieren bespiedt door een verrekijker. Zonder waarschuwing komen er allerlei filmpjes voorbij van ‘masturberende’ dieren. “Je ziet het, dieren zitten ook aan zichzelf,” merkt de presentatrice triomfantelijk op. Het argument dat ze aandraagt is kennelijk dat het met verkrachting, polygamie, kannibalisme, incest en moord gevulde dierenrijk een bron van morele inspiratie is. Corrie pretendeert dat de mens niet tot een hogere morele orde behoort dan dieren. Is dat wat we onze kinderen willen leren? Waarom praat deze volwassen vrouw hierover tegen kinderen?

Normalisering homofilie

In beide ‘pubergidsen’ neemt homoseksualiteit een prominente plek in: “Homoseksualiteit is net zo normaal als heteroseksualiteit... bedenkt dat er niks mis mee is als je op meisjes valt,” aldus de *Pubergids voor meisjes* (p. 13). Rutgers presenteert homoseksualiteit alsof het een gelijkwaardig alternatief is voor de normale seksualiteit tussen man en vrouw. Ook in de les *Vriendschap en verliefdheid* (groep 7) komt homoseksualiteit aan bod. Deze les gaat echter nog een stapje verder. Eén van de leerdoelen is dat “[d]e leerlingen weten dat je verliefd kunt worden op jongens, op meisjes, niet alleen op jongens of meisjes... en ze respecteren dat.” (p. 1) Om dit te bereiken moeten leerlingen stellingen beantwoorden zoals: “meiden kunnen verliefd zijn op meiden, en jongens op jongens.” (p. 7) Gezien de leerdoelen is deze stelling dubbelzinnig: bedoelen ze dat het mogelijk is om die zondige verlangens te hebben, of dat het moreel acceptabel is, ook om hierop te acteren? Rutgers kennende, is deze onduidelijkheid

opzettelijk. De verborgen aanname is dat deze verlangens gelijkwaardig zijn aan de normale aantrekkingskracht tussen man en vrouw. Dit lijkt met het oog op één van de laatste opdrachten van de les ook het geval te zijn. De leerlingen moeten een verhaal lezen van iemand die omschrijft verliefd te zijn op een jongen. Ze moeten klassikaal raden of het verhaal door een jongen of een meisje geschreven is (p. 13). Zo sluipt Rutgers de normalisering van homoseksualiteit erin. Kinderen denken: ‘wat sympathiek, wat normaal’, en dan blijkt aan het eind dat het door een jongen geschreven is. Maar niet alleen moeten de kinderen dit verhaal aanhoren, ze moeten ook de jongen die verliefd is op een andere jongen advies geven over wat hij moet doen. De opties van ‘bekeren’ of ‘biechten’ worden niet genoemd en naar verwachting niet aangemoedigd.

Niet alle jongens worden verliefd op een meisje. Dat kan net zo goed op een jongen zijn. Het kan ook dat je soms op een meisje en soms op een jongen verliefd wordt.

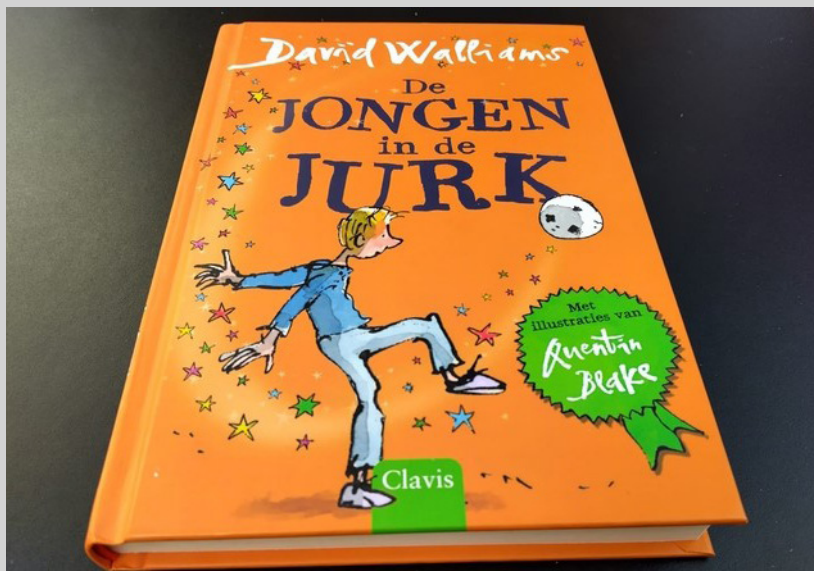

Homo of bi

Jongens die op jongens vallen, noemen we homo. Meisjes die op meisjes vallen, lesbisch. Het kan ook zo zijn dat je soms op een meisje valt en dan weer op een jongen. Dat heet biseksueel.

Bron: Pubergids voor jongens (Rutgers), pagina 12.

DE JONGE IN DE JURK: KINDEREN WORDEN AANGEZET TOT TRAVESTIE

Naast de lesstof van *Kriebels in je buik* heeft Rutgers een boekenlijst ter ondersteuning. Een van de boeken is *De jongen in de jurk*. Het verhaal draait om een verwarde jongen die door een meisje wordt overtuigd om jurken te dragen en make-up te gebruiken. Zij noemt hem zelfs bij een meisjesnaam en haalt hem over om 'als meisje' naar zijn school te gaan. Uiteindelijk valt hij door de mand. Alle sympathieke personages in het boek steunen deze keuze. Tegenstanders worden als bekrompen voorgesteld.

De boodschap van het boek is dat kinderen vrij zouden moeten zijn om hun driften te volgen, 'bevrijd' van de 'onderdrukkende' normen die uiteindelijk door God zijn ingesteld aangaande mannelijkheid en vrouwelijkheid, ook in kleding.

Lesdoelen

- ▶ Leerlingen kunnen gevoelens rondom verliefdheid uitdrukken in woorden en affectie.
- ▶ Leerlingen kunnen voorbeelden noemen van discriminatie op grond van seksuele oriëntatie.
- ▶ Leerlingen leggen uit wat ze kunnen doen als ze te maken krijgen met negatief gedrag vanwege iemands seksuele oriëntatie **en kunnen hier ook naar handelen.**
- ▶ Leerlingen weten dat iedereen, ongeacht seksuele oriëntatie, **dezelfde rechten** heeft (om samen te wonen, **te trouwen, kinderen te krijgen**).
- ▶ De leerlingen kunnen de begrippen seksuele oriëntatie, seksuele diversiteit, hetero, **homo, lesbisch, gay, bi, bi+, pan en queer** uitleggen.

Bron: *Pubergids voor jongens (Rutgers)*, pagina 12.

Onversneden lhbt-indoctrinatie

De kinderen van groep 8 krijgen in de les *Verliefdheid en seksuele oriëntatie* onversneden lhbt-indoctrinatie te verduren. Zo blijkt al meteen uit de lesdoelen (zie boven). Tijdens deze les gaan kinderen op ontdekkingsstocht bij zichzelf. “Hoe kom je erachter op wie je valt? Op meiden, op jongens, of op meer dan alleen jongens of meiden?” (p. 2) Vervolgens moeten zij een soort woordweb maken om te “leren wat de begrippen seksuele oriëntatie, seksuele diversiteit, hetero, homo, lesbisch, bi, pan en queer inhouden.” (p. 2) Aan de hand van een filmpje leren de kinderen dat “seksuele diversiteit overal voorkomt en dat dit vanzelfsprekend is”. (p. 4) Ten slotte doen kinderen een ‘verbeeldingspel’. Daarbij moet de leerkracht een verhaal vertellen, waarbij de leerlingen zich moeten inleven hoe het zou zijn als ze als enige ‘heteroseksueel’ zijn (p. 5).

Kinderen moeten ‘uitleggen wat non-binair is’

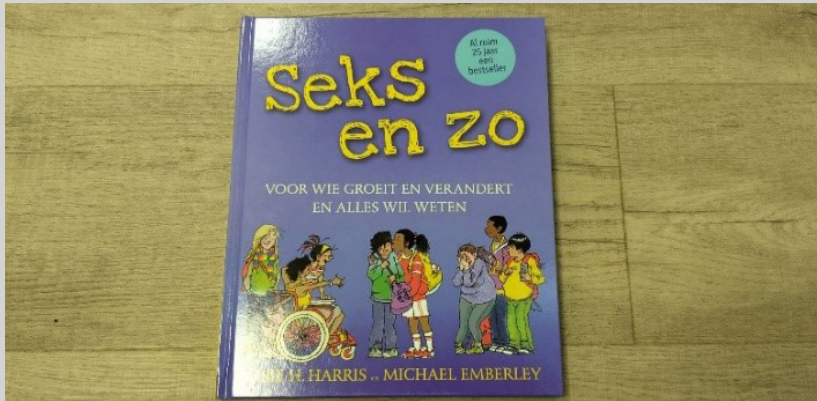
Aan het einde van de les *Geslachtsdelen* (groep 8) kunnen leerlingen onder andere “uitleggen wat transgender, non-binair en intersekse is.” (p. 1). Althans, dat is wat Rutgers met deze les beoogt. Het begint

met het bekijken van een zeer expliciet filmpje over geslachtsdelen, ongecensureerd. Achteraf worden de kinderen overhoord of ze alle plekjes goed weten te vinden. Ook krijgen zij les over intersekse. Dat wordt niet uitgelegd als een aangeboren lichamelijke misvorming aan de geslachtsdelen, maar als iemand met geslachtsdelen “die niet (helemaal) voldoen aan wat in de samenleving wordt gezien als ‘mannelijk’ of ‘vrouwelijk’. Dit heet intersekse.” (p. 16) Ze linken ook naar een video die “meisjesjongensmix” heet, maar deze is niet meer beschikbaar. Wél worden er vragen over gesteld als “Is Wen Long jongen, meisje of allebei tegelijk?” en “Zijn er dieren die intersekse zijn?” (p. 17)

Kind wordt in verwarring gebracht over eigen geslacht

Dit zijn allemaal vragen die de binaire geslachtelijkheid van de mens op subtiele manier ondermijnen. In diezelfde les linkt Rutgers naar de website “seksediversiteit.nl” die onder andere stelt dat “het biologisch geslacht een spectrum is met oneindig veel variaties.” Ook beweren ze dat er “meisjes met XY-chromosomen en jongens met XX-chromosomen [worden] geboren.” De hele transgenderbeweging leunt op mensen die lijden aan een misvorming aan de geslachtsdelen. Dat ‘bewijst’ in hun ogen dat gender een ‘spectrum’ zou zijn wat deze gevaarlijke, antiwetenschappelijke ideologie legitimeert. In *De geslachtsdelen* worden transgenders omschreven als “kinderen en jongeren voor wie hun lichaam en geslachtsdelen niet passen bij wie ze zijn en hoe ze zich voelen.” (p. 18) Hoe weet je als kind (!) of je veranderende geslachtsdelen wel bij ‘je’ lichaam passen? Antwoord: ‘dat voel je’. Maar het is niet alleen het probleem van het verwarde individu. De hele wereld moet zich aan zijn of haar waanbeeld aanpassen. Rutgers wijst er in de les op dat deze verwarde individuen willen “worden aangesproken met de naam die ze zelf kiezen en de gender identiteit die bij hen klopt.” (p. 18)

SEKS EN ZO: KINDEREN LEREN DAT ABORTUS EEN 'SIMPELE INGREEP' IS

Rutgers verspreidt met het boek *Seks en zo* misleidende informatie. Het boek zegt dat je geslacht kunt veranderen, wat biologisch onmogelijk is. Het stelt dat mannelijke en vrouwelijke lichamen identiek zijn, behalve de geslachtsorganen. Dit zijn leugens. Zelfs organen zoals het hart verschillen tussen mannen en vrouwen. Vandaar dat er speciale vrouwenpoli's bestaan.

De illustraties in het boek zijn onzedelijk, tonen naakte kinderen en volwassenen, inclusief seksuele handelingen. Homoseksualiteit wordt als aangeboren beschreven, terwijl daar geen bewijs voor is. Kinderen worden aangemoedigd om zichzelf te bevredigen en zelfs elkaar 'seksueel te ontdekken'. Seksuele aantrekkingskracht wordt als moreel neutraal voorgesteld, ongeacht leeftijd.

Het boek promoot abortus als een simpele ingreep, maar verbergt de gruwelijke werkelijkheid en ontkent de menselijkheid van het ongeboren kind.

‘Praat met volwassene over seksualiteit’

In de les *Wat is seks?* (groep 7) krijgen kinderen op school de opdracht om thuis vragen te stellen over seksualiteit, alsook met een klasgenoot (p. 4). Mocht pa of ma – of het kind zelf – dat niet zien zitten, dan “kunnen de leerlingen desgewenst ook een leerkracht op school uitkiezen,” maar ze krijgen geen vrijstelling. Waarom wil Rutgers zo graag dat uw kind met een volwassene over seksualiteit praat?

Tip 4

Het kan zijn dat sommige kinderen het moeilijk vinden iemand te interviewen over seks. Bespreek van tevoren wie de leerlingen gaan uitkiezen. Omdat niet ieder kind de eigen ouders over dit onderwerp durft te ondervragen (en ook niet elke ouder met het eigen kind hierover wil praten), kunnen de leerlingen desgewenst ook een leerkracht op school uitkiezen.

Bron: Kriebels in je buik, ‘Wat is seks?’, pagina 7 (groep 7).

Kinderen in debat

Het antwoord geven ze zelf. Het doel van de les is om makkelijker over seksualiteit te kunnen praten. “Waarom is seks een moeilijk onderwerp om over te praten en hoe kun je dat makkelijker maken?” (p. 4) De kinderen die het moeilijk of ongemakkelijk vinden om hierover te praten, moeten zich klassikaal verdedigen in een heus debat (p. 5). De groep die vindt dat je hier wel open en bloot over moet kunnen praten ook, maar het “debat” is heel vooringenomen opgezet. Als kinderen niet willen, hoeven ze hier niet aan mee te doen. Maar zo wordt de groep die tegen Rutgers ingaat wel heel klein... ‘Gelukkig’ helpt Rutgers de ‘preutse’ groep op gang met wat zwakke argumenten, zoals “[ik vind] het moeilijk om daar met anderen over te praten” en “thuis praten we er niet over.” Al deze ‘tegenwerpingen’ komen voort uit een (onredelijke) angst

of onwetendheid. De waarde van kuisheid komt niet ter sprake, net als het feit dat schaamte voorkomt dat mensen op allerlei manieren de fout in gaan. De argumenten om er ‘makkelijker’ (lees: schaamtelozer) over te praten zijn ook volgens Rutgers een stuk sterker: “iedereen heeft een geslachtsdeel en gaat later waarschijnlijk ook [seksuele omgang] hebben” en “mijn ouders praten er heel open over.”

Te jong?

Zorgelijk genoeg geeft Rutgers geen harde leeftijdsgrens voor seksualiteit. Alleen het mantra van ‘wederzijds instemmen’ geldt. Voortplanting is echter slechts een bijgedachte van de huwelijksdaad, niet het doel: “Mensen [bedrijven de huwelijksdaad] met elkaar omdat ze dat prettig vinden en/of omdat ze van iemand houden. En soms omdat ze graag een kindje willen. Seks mag alleen als het zonder dwang en vrijwillig gebeurt en als je daarbij kan zeggen wat je prettig vindt. Seks is ook alleen maar leuk als je het doet als je er aan toe bent en als de ander dit ook wil. **Vaak** pas als je veel ouder bent.” (p. 6) “Vaak,” dus niet altijd. Wat als twee kinderen van 11 jaar dat met elkaar willen doen? Er wordt in deze les van *Kriebels in je buik* niet gewezen op de juridische ondergrens, terwijl de Nederlandse wet uitgaat van een leeftijdsgrens van 16 jaar. Onder die leeftijd is geslachtsgemeenschap in beginsel strafbaar. Het feit dat leerlingen door dit soort lessen op ideeën gebracht worden beschouwt Rutgers als een “misvatting” (p. 7).

HET PUBERBOEK: UITGEBREIDE INSTRUCTIES VOOR ZELFBEVREDIGING

1. **Rutgers prijst zelfbevrediging aan.** Het boek promoot zelfbevrediging met gedetailleerde beschrijvingen van de voordelen en sensaties, inclusief verhalen van basisschoolkinderen die ermee begonnen zijn.
2. **10-jarigen krijgen masturbatieles.** Niet alleen dat, het boek geeft uitgebreide instructies over zelfbevrediging, inclusief methoden, wat schokkend is voor kinderen van groep 7 en 8.
3. **Sexting is “net zo opwindend ... als offline seks.”** *Sexting* – het elkaar toesturen van foto’s en filmpjes waar je naakt op staat

– wordt gepresenteerd als een spannende, normale fase van de seksuele ontwikkeling.

4. **Transgenders even ‘normaal’ als “cisgender”.** Het boek normaliseert transgenderidentiteit door normale jongens en meisjes als “cis” te bestempelen, suggererend dat transgender-zijn even ‘normaal’ is.
5. **Niet God, maar jijzelf bepaalt wie je bent.** Het boek stelt dat zelfidentificatie boven zijn of haar door God geschapen-zijn gaat, en moedigt kinderen aan om hun eigen gender te bepalen.
6. **‘Homoseksualiteit is normaal... kijk, zó moet het!’**
Homoseksuele handelingen worden beschreven als normaal en niet zondig, met gedetailleerde, expliciete instructies over hoe deze handelingen te verrichten.
7. **‘We kunnen nog veel leren van dieren!’** Het boek vergelijkt menselijke seksualiteit met dieren om homoseksualiteit te normaliseren, wat de mens verlaagt tot een dier.
8. **Pornografie kijken “is op zich niet erg”.** Pornografie wordt als onschuldig afgedaan, mits kinderen het niet zien als een realistische weergave van de huwelijksdaad. Voor de schadelijkheid wordt niet gewaarschuwd.
9. **Voortplanting is een nagedachte.** Anticonceptie wordt benadrukt, terwijl voortplanting als een bijzaak wordt behandeld, met een verhaal over abortus als een soort ‘nabehoedsmiddel’.
10. **Beschuldigt Rutgers per ongeluk van seksuele intimidatie.** Het boek spreekt over seksuele intimidatie bij ongewenste naaktfoto’s, wat ironisch is gezien de expliciete inhoud die Rutgers aan kinderen opdringt.

Hoofdstuk 6: Wat kinderen niet wordt verteld

In de voorgaande hoofdstukken hebben we uit de doeken gedaan welke immorele lessen Rutgers aan basisschoolkinderen leert. Daarbij moeten we vermelden dat we een grote hoeveelheid materiaal zelfs niet hebben opgenomen in dit boek, omdat het te pervers was om zelfs maar over te schrijven. Het schokkende is niet alleen wat Rutgers aan kinderen leert, maar ook wat kinderen *niet* leren.

De ouders zijn de hoofdverantwoordelijken voor de opvoeding van kinderen, ook wat betreft de seksuele opvoeding. Het is dus niet de taak van de overheid of de school. Maar als je er al over praat, vertel kinderen dan het hele en ware verhaal, afgestemd op hun leeftijd.

Uw kind is géén “seksueel wezen”

De genderlobbyisten van Rutgers beschouwen seksualiteit in de eerste plaats als een genotsdaad om de eigen behoefte te bevredigen. In hun hedonistische visie is de huwelijksdaad met iemand bedrijven niets meer dan vleeselijk ‘vermaak’, waar geen harde grenzen aan zitten zolang alle partijen instemmen. Voortplanting lijken zij als een nagedachte te beschouwen, als een soort ‘bonusoptie’ voor fanatiekelingen. Erger nog: in veruit de meeste gevallen wordt er negatief gesproken over zwangerschap, als een soort SOA die vermeden moet worden. Dit terwijl de voortplanting juist het hoogste ingeschapen doel is van seksualiteit. Dat blijkt niet alleen uit de Goddelijke openbaring, maar ook uit de anatomie van onze lichamen. Wat is anders de reden dat onze voorplantingsorganen op deze manier zijn ontworpen? De visie van

Rutgers

2 10 redenen om seksuele voorlichting te geven

Voor veel mensen is seksualiteit een moeilijk onderwerp. Toch is seksuele voorlichting erg belangrijk. Hieronder tien redenen om uw kind seksuele voorlichting te geven.

1. Seksuele opvoeding is onderdeel van de algehele opvoeding.
2. De seksuele ontwikkeling begint al bij de geboorte. Een kind is dus **vanaf de geboorte een seksueel wezen dat seksualiteit op zijn of haar eigen manier beleeft**. Als we het hebben over kinderseksualiteit gaat het over de gevoelens die zij ervaren als ze het eigen lichaam en het lichaam van anderen gaan ontdekken. Kinderen ervaren tot de puberteit nog geen lustgevoelens en kijken dan ook tot die tijd anders naar seksualiteit dan volwassenen doen.

Bron: ‘Tips voor ouders: praten met kinderen over relaties en seksualiteit’, pagina 4 (Rutgers.nl)

Rutgers daarentegen is dat een kind een “seksueel wezen” is. Zijn of haar seksuele ontwikkeling begint volgens de lhbt-activisten “vanaf de geboorte”. Vandaar dat zij ook spreken over “seksuele vorming”. Rutgers tracht deze zogenaamde ‘aangeboren seksualiteit’ van uw kind in hun hedonistische mal te persen. In tegenstelling tot deze naar pedofilie riekende opvatting, zijn kinderen geen seksuele wezens. Het zijn wel *geslachtelijke* wezens. Aangezien het voornaamste doel van seksualiteit de voortplanting binnen het huwelijk is, is seksualiteit geen relevant onderwerp voor kinderen, laat staan voor kleuters!

De deugd van kuisheid

Kinderen moeten dus het hoogste doel zijn van seksualiteit, niet het doelwit. Ze moeten opgevoed worden in zuiverheid. Volgens de heilige Franciscus van Sales “is kuisheid de lelie der deugden en maakt de mens bijna gelijk aan de engelen; niets is mooier dan zuiverheid, en de zuiverheid van de mens wordt kuisheid genoemd.” Zo moeten ouders, om enkele voorbeelden te noemen, in hun kinderen edele en verheven gevoelens aanmoedigen, hun de schoonheid van de deugd van maagdelijkheid en kuisheid tonen en hun een afschuw van de zonde bijbrengen. Rutgers doet tijdens de Week van de Lentekriebels juist het tegenovergestelde. Kuisheid is de deugd die de voorrang van geest over materie veronderstelt. De mens is een dierlijk wezen, maar hij heeft een geestelijke ziel, en daarin lijkt hij op de engelen, die zuivere geesten zijn, begiftigd met intelligentie en wil. Ook de mens heeft intelligentie en wil, terwijl het dier slechts instincten heeft. Ons laten domineren door de materie, door de instincten, door de hartstochten, stompt de intelligentie af en verzwakt de wil. Dit is omdat de instincten, wanneer zij overheersen, de invloed van onze intelligentie en wil doen afnemen, waardoor wij slechts nog door begeerte handelen. De kuis mens onthoudt zich van ongeoorloofd seksueel contact, maar stelt ook de geest boven de

De 'voorlichting' van Rutgers zwijgt bijna geheel over het huwelijk, dat door onze Heer Jezus Christus tot sacrament verheven is, en de enige plaats is waar seksualiteit thuishoort. Ouders moeten hun kinderen échte voorlichting geven over het belang van het huwelijk.

materie. Wanneer er een conflict is tussen het seksuele instinct en de morele wet, weet hij zichzelf te beheersen en te kiezen voor wat juist is, en niet voor wat fijn voelt.

Huwelijkstrouw

Als kinderen jong zijn is het dus niet zinvol om over seksualiteit te praten. Sterker nog, hierover beginnen terwijl ze er nog niet mee bezig zijn, zoals Rutgers doet, schendt hun natuurlijke onschuld. Later, als kinderen eraan toe zijn en ze er vragen over gaan stellen, moeten ouders spreken over het doel van het huwelijk: namelijk de vorming van een gezin en de voortplanting tot eer van God, de Schepper van alle dingen. Spreek dan rustig, eenvoudig en

zonder in nutteloze details te treden. In veel gevallen is een half woord genoeg, omdat het menselijk instinct zelf de rest waarneemt. Mensen hebben zich immers altijd met succes weten voort te planten, ver voordat Rutgers zich ermee ging bemoeien. Zorgelijk genoeg gebeurt mede dankzij hen nu juist het tegenovergestelde: Nederland en andere Westerse landen hebben anno 2025 juist een gevaarlijk laag geboortecijfer. Dit is een uitwerking van de Seksuele Revolutie die onze samenleving al sinds de jaren zestig in haar greep heeft. Dit tij kunnen we alleen maar blijvend keren als we als land weer een gezonde visie op seksualiteit krijgen waar het huwelijk tussen man en vrouw weer als de norm wordt erkend. Het afschaffen van de Week van de Lentekriebels is een eerste belangrijke stap in dit proces.

De risico's van voorbehoedsmiddelen

Leerlingen in de bovenbouw (groep 5 t/m 8) krijgen tijdens deze 'seksuele vormingsweek' van Rutgers ook onderwijs over voorbehoedsmiddelen. Vooral de anticonceptiepil wordt gepresenteerd als een betrouwbare manier om zwangerschap te voorkomen. Dit terwijl in de praktijk, zelfs bij correct gebruik, veel meisjes toch zwanger raken met dikwijls een abortus als gevolg. Dit blijkt ook uit de toename in het aantal ongewenste zwangerschappen: hoe meer een samenleving anticonceptie gebruikt, des te hoger het abortuscijfer. Als anticonceptie inderdaad zo betrouwbaar is, dan zou je verwachten dat het tegenovergestelde gebeurt. Voorbehoedsmiddelen zijn tegenwoordig immers toegankelijker dan ooit. Dat geboortebeperkende middelen op de lange termijn ongewenste zwangerschappen juist in de hand werken, blijkt uit het feit dat grote abortusorganisaties als Planned Parenthood op grote schaal anticonceptie verstrekken. Juist door seksualiteit los te koppelen van voortplanting krijg je meer ongewenste zwangerschappen omdat nu meer mensen

de huwelijksdaad bedrijven zonder de wens om nageslacht te verwekken. Deze kant van het verhaal krijgen kinderen niet te horen. Rutgers presenteert het voor hen als een ideale oplossing voor het ‘probleem’ van zwangerschap. De enige manier om een ongewenste zwangerschap te alle tijden te voorkomen is door de huwelijksdaad alleen te bedrijven met je echtgenoot of echtgenote, en ontvankelijk te zijn voor de zegeningen van God.

‘Sexting’ is immoreel, schadelijk en gevaarlijk

In literatuur die Rutgers aanraadt, zoals *Het puberboek*, komt ook het onderwerp *sexting* ter sprake – het online uitwisselen van seksueel expliciet (beeld)materiaal. De visie van Rutgers is dat dit hoort bij “de normale seksuele ontwikkeling.” Dit geldt kennelijk ook voor basisschoolkinderen. “Veel jongens die aan sexting doenvinden er leuke kanten aan zitten. Het sturen van sexy foto’s en naaktfilmpjes is oké als jullie het allebei willen,” beweert Rutgers in hun handleiding genaamd ‘Hoe praat je met jongens over seks?’ (p. 79). Er wordt wel gesproken over de mogelijkheid van misbruik, maar nergens in het materiaal van de Week van de Lentekriebels raadt Rutgers het kinderen ten zeerste af om dergelijk beeldmateriaal te maken, laat staan te versturen. Hun opvatting lijkt te zijn dat kinderen dit toch wel gaan doen, dus laten we hen dan toerusten dat ze er ‘verstandig’ mee ‘omgaan’. Alsof twaalfjarigen of jongere kinderen dergelijke inschattingen kunnen maken! Kinderen moet juist worden bijgebracht dat het een zonde

Online seksualiteit is op zichzelf natuurlijk geen probleem, het kan juist prettig en fijn zijn als het in vertrouwen gebeurt en met respect voor elkaar. Maar wanneer dat niet zo is en intieme beelden ongevraagd gedeeld worden met anderen, is dit nooit oké en zelfs strafbaar.

Bron: ‘Tips voor ouders: praten met kinderen over relaties en seksualiteit’, pagina 4 (Rutgers.nl)

is om hun naaktheid te delen met anderen, zeker als daar een seksuele bedoeling achter zit. Is er überhaupt een goede reden om een kind op die leeftijd een smartphone te geven? Kinderen moet op het hart gedrukt worden dat iedere foto die ze sturen, of zelfs alleen maar maken, op het internet terecht kan komen. Zelfs als ze niet actief onzedelijke foto's versturen kan hun telefoon gehackt worden en kan het beeldmateriaal op straat komen te liggen. Als het er eenmaal ligt, is het bijzonder lastig om dat ongedaan te maken, met alle emotionele schade van dien. Kinderen moet daarom worden geleerd dat ze geen foto's van zichzelf of anderen mogen maken die niet iedereen mag zien. Minderjarigen hierin 'vrijheid geven' is uiterst naïef en gevaarlijk.

De schade van pornografie

Over onzedelijk beeldmateriaal gesproken... Tijdens de Week van de Lentekriebels komt ook pornografie ter sprake, ook voor basisschoolkinderen vanaf groep 3. In het boek *Lijfkleis* duidt Rutgers het consumeren van deze zondige beelden niet als verkeerd of immoreel. Volgens hen is het alleen niet zo geschikt voor kinderen: "Misschien ben je wel nieuwsgierig naar seks[ualiteit] en wil je het opzoeken op internet. Ook dan kun je dingen te zien krijgen die nog niet voor jouw leeftijd bedoeld zijn." Volgens Rutgers is pornografie om dezelfde reden ongeschikt voor leerlingen als "een enge film die ook voor kinderen nog te spannend is." (p. 81) Waarom brengt Rutgers zulke jonge kinderen dan op het idee om daarnaar te zoeken op internet? En waarom raadt Rutgers deze zes- tot negenjarigen niet ten eerste aan om hier mijlenver bij uit de buurt te blijven? Pornografie is namelijk uiterst schadelijk voor kinderen, maar ook voor volwassenen. Niettemin omdat de pornografie-industrie een broedplaats is van uitbuiting en andere mensonterende praktijken. Zowel de 'acteurs' en de consumenten onteren zichzelf. Pornografie reduceert mensen die naar Gods beeld geschapen zijn

Mede door de slappe houding van 'seksuele voorlichters' groeit er een generatie op die doordrenkt is van pornografie. De schade aan zielen is immens.

tot lustobjecten. De gevolgen hiervan zijn op maatschappelijk niveau voelbaar. De seksuele wanorde waar ons land in vervallen is, is voor een belangrijk deel te wijten aan de toegankelijkheid en alomtegenwoordigheid van internetpornografie. Niet iedereen die naar pornografie kijkt wordt een verkrachter, pedofiel of een ander soort zedendelinquent, maar alle zedendelinquenten, pedofielen en verkrachters consumeren extreme en gewelddadige vormen van pornografie. Maar zelfs als het bekijken ervan bij veel mensen geen directe maatschappelijke schade veroorzaakt, schaadt het desondanks nog steeds de ziel. Dit geldt des te meer voor kinderen. Een deel van

hun onschuld gaat onherstelbaar verloren, met alle gevolgen van dien. Daarom is het voor ouders een topprioriteit om te voorkomen dat hun kinderen hierdoor bevuild worden.

Jongens zijn jongens, meisjes zijn meisjes

Aan de wortel van de genderideologie bevindt zich de kunstmatige scheiding tussen geslacht of sekse aan de ene kant, en het verzonnen concept 'gender' aan de andere kant. Die subjectieve beleving van wie ze denken te zijn, los van hun lichaam, is volgens Rutgers wat 'gender' is. Om deze ideologie wetenschappelijk te laten klinken wijst Rutgers op het bestaan van zogenaamde 'intersekse personen'. Dit zijn mensen met een aangeboren afwijking aan de geslachtsdelen waarbij in sommige gevallen niet (meteen) duidelijk is of het kind een jongetje of een meisje is. Volgens de genderideologen ondermijnt het bestaan van deze extreem kleine groep mensen het hele idee dat eenieder ófwel man, ófwel vrouw is. Maar dit is onjuist. Er worden ook mensen geboren met één arm, dat ondermijnt niet dat het normaal is dat mensen twee armen hebben. Dit heet een afwijking. Een dergelijk tragisch gevolg van onze beschadigde wereld ondermijnt de norm niet. Het bevestigt die juist. Het hele idee dat mensen dus van een ander 'gender' kunnen zijn dan hun geslacht is dus niets meer dan een verzinzel. Het woord 'jongen' of 'meisje' heeft een onlosmakelijke fysieke dimensie. Het is niet iets ongrijpbaars dat je kunt 'voelen' zonder het lichamelijk te zijn (geweest). Met andere woorden, jongens zijn jongens en meisjes zijn meisjes. Je gevoel dat daarmee in strijd is, is het probleem, niet het lichaam. Gelukkig gaat het in de meeste gevallen in de puberteit vanzelf over.

Schaamte is gezond

Tijdens de Week van de Lentekriebels legt Rutgers de nadruk op 'bloot zijn' voor kinderen als iets normaals. De natuurlijke schaamte die kinderen voelen voor ontkleed zijn wil Rutgers

middels haar seksualiserende lessen afleren. Wat het belang daarvan is, wordt nergens vermeld. Welk mens met goede bedoelingen heeft er nou belang bij dat kinderen naaktheid als iets normaal gaan zien – en behandelen? Rutgers duidt schaamte als iets slechts, iets om te overwinnen. Terwijl schaamte gezond is: het behoedt een mens voor gedrag dat hem of haar later ‘beschaamd’ maakt. Deze natuurlijke schaamte moet gekoesterd worden, niet bestreden. Welke ouder wil nu dat zijn of haar kind schaamteloos wordt?

Hoe nu verder?

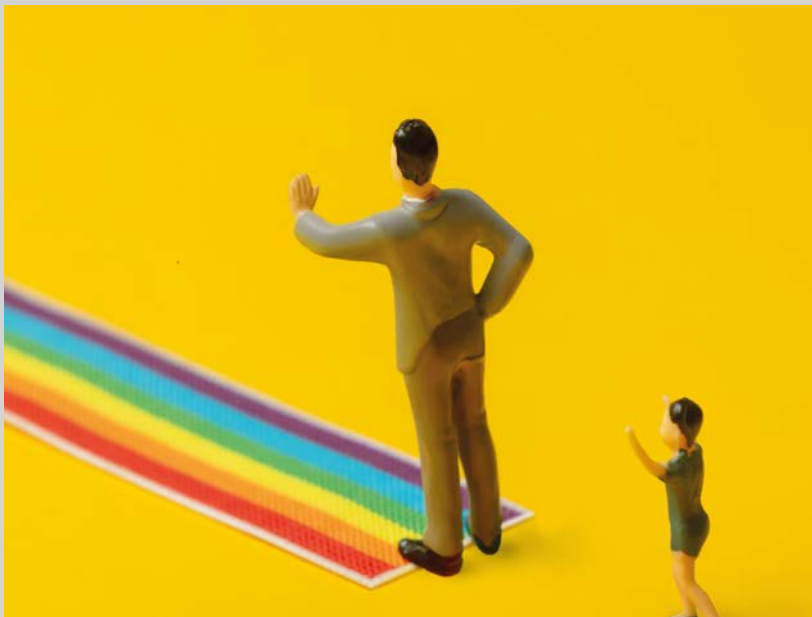
Ouders die door deze brochure een goed beeld hebben gekregen van de Lentekriebels, kunnen voor de opgave komen te staan om hun kind af te schermen van deze grensoverschrijdende 'voorlichting'. Op de volgende bladzijden geven wij acht praktische tips.

Kom in actie tegen de Week van de Lentekriebels

Gezin in Gevaar strijdt al sinds haar oprichting in 2018 tegen de seksuele indoctrinatie van leerlingen op school. De perversie waar kinderen tijdens de Week van de Lentekriebels op landelijke schaal mee te maken krijgen, gaat alle perken te buiten. Dat moet onmiddellijk stoppen. Daarom heeft Gezin in Gevaar een petitie gelanceerd die de minister van Onderwijs oproept om een streep te zetten door de Week van de Lentekriebels. Teken onze petitie via www.geziningevaar.nl/petities/teken/minister-stop-de-week-van-de-lentekriebels of scan de QR-code:

WAT KUN JE ALS OUDER DOEN TEGEN DE LENTEKRIEBELS? 8 TIPS

1. **Spreek uw zorgen uit naar de leerkracht van uw kind.** De meeste leerkrachten zijn net als u begaan met het welzijn van uw kind. Laat de leerkrachten weten dat u niet wenst dat uw kind dit soort seksuele voorlichting volgt. Geef aan om welke principiële redenen u dat niet wilt. Vraag een schriftelijke bevestiging dat uw kind niet aan deze lessen zal deelnemen.
2. **Zorg dat afspraken zwart op wit staan.** Scholen die aanvoelen dat ze over de schreef gaan in de seksuele voorlichting willen graag *face-to-face* in gesprek of bellen. Want dan kunnen ze ‘zachte’ afspraken maken die ouders tevreden stellen waar de school vervolgens onderuit kan komen. Het is zeker niet verkeerd

om hen mondeling te woord te staan, maar zorg als ouder dat gemaakte beloftes (ook) op schrift staan. Als u de directeur toch mondeling spreekt, stuur nadien een e-mail: “Ik wil even bevestigen wat we vanmiddag besproken hebben, namelijk dat Barbara niet hoeft deel te nemen aan de lessen met betrekking tot de Week van de Lentekriebels.”

- 3. Zoek steun bij andere ouders.** Samen staat u sterker. U bent niet de enige die zich zorgen maakt over seksuele indoctrinatie in het onderwijs. Sterker nog, de kritiek op lhbt-indoctrinatie neemt met het jaar toe. Als u met drie of vier andere vaders of moeders uw beklag doet, zal dat meer impact maken dan wanneer u dat alleen doet. U kunt dit beklag eventueel schriftelijk doen. Hieronder vindt u een voorbeeldbrief die u kunt sturen of e-mailen:

Betreft: Seksuele vorming op [naam school]

Geachte [naam directeur/medezeggenschapsraad/naam docent],

Het is ons ter ore gekomen dat op [naam van de school] kinderen seksuele voorlichting en vorming krijgen met materialen van de website seksuelevorming.nl van de stichting Rutgers. Dit in het kader van de ‘Week van de Lentekriebels’.

Wij zijn geschrokken van de voorbeelden van lesmaterialen die daar te vinden zijn. Op welk moment en op welke manier onze kinderen seksuele voorlichting krijgen is aan ons als ouders. Dat doen wij op basis van de behoeften, persoonlijkheid en ontwikkeling van onze kinderen en op grond van onze eigen geloofs- en levensovertuiging.

Wij achten het derhalve onverenigbaar met onze [christelijke] levensovertuiging om onze kinderen hieraan bloot te stellen en geven daarvoor geen toestemming. Wij willen als ouders niet dat volwassenen onze jonge kinderen ongevraagd leren over

zelfbevreddiging of dat zij blootgesteld wordt aan onzedelijke beelden. Wij doen dan ook een dringend beroep op u om van deze methode af te zien.

Kunt u mij bevestigen dat u deze e-mail heeft ontvangen?

Met bezorgde groet,

[Uw naam]

- 4. Sta in uw recht als ouder.** Het laatste waar een school op zit te wachten is reputatieschade. In de regel wil de school u als ouder te vriend houden. Als u de indruk krijgt dat de instelling uw gezag als ouder niet respecteert en uw kind alsnog wil onderdompelen in seksuele immoraliteit, kunt u een klacht indienen bij de commissie voor seksuele intimidatie. Dat is het laatste wat de school wil. Als de directie bewust uw zorgen negeert en uw kind gedwongen blootstelt aan seksueel pervers 'onderwijs', dan kunt u zelfs dreigen om de instelling aan te klagen voor de seksuele intimidatie van uw kind. Zelfs als het nooit tot een rechtszaak komt, werkt dit uitstekend als pressiemiddel om de onderwijsinstelling eraan te herinneren dat u als ouder in uw recht staat.
- 5. Leer uw kind de klas uit te lopen.** Deze tip is misschien wel de belangrijkste. Want uiteindelijk heeft u geen direct toezicht op wat uw kind te horen krijgt. Uw kind natuurlijk wel. De school heeft geen recht om hem of haar seksueel te indoctrineren. Het is daarom goed om uw kind in te prenten dat als hij of zij iets hoort of ziet wat onkuis of onzedelijk is, hij of zij zonder wat te zeggen de klas mag uitlopen. Oor in, oor uit.
- 6. Voorkomen is beter dan genezen.** Leer uw kind, als hij of zij er volgens u aan toe is, waar God seksualiteit voor bestemd heeft: voor de monogame huwelijksrelatie waarin openheid voor nieuw leven is. Zo maakt u uw zoon of dochter al weerbaar voordat de

les begonnen is. Bovendien leert u uw kind kritisch denken. Dit is een onmisbare vaardigheid voor Godvrezende christenen.

7. **Houd uw kind thuis.** Als u vreest dat de school uw zorgen niet ter harte neemt, kunt u er altijd voor kiezen om uw kind een paar dagen thuis te houden. Het geeft een krachtig signaal af als tijdens de Week van de Lentekriebels opeens de helft van de klas 'ziek' is. Dan zal een school de volgende keer wellicht twee keer nadenken voordat zij zich aanmeldt.

8. **Wijs andere ouders op Gezin in Gevaar.** Wij van Gezin in Gevaar strijden al jaren tegen seksuele indoctrinatie in het onderwijs. Dankzij onze trouwe medestanders zijn wij in korte tijd uitgegroeid tot invloedrijke kartrekker van de genderkritische beweging. Onze website staat vol informatie en hulpmiddelen voor ouders die bezorgd zijn over wat hun kinderen op school te horen krijgen. Het meest waardevolle middel hierbij is de *Toolkit tegen gender*, waar deze acht tips uit afkomstig zijn. Deze kunt u via deze QR-code hieronder bestellen, of op onze website: www.geziningevaar.nl/bestellen

Over Gezin in Gevaar

De campagne Gezin in Gevaar verdedigt het gezin van vader, moeder en kinderen tegen de Seksuele Revolutie.

De campagne valt onder Stichting Civitas Christiana, die zich tot doel stelt de christelijke beschaving in Nederland te beschermen en te bevorderen.

Voor meer informatie over Gezin in Gevaar, kijk op: www.geziningevaar.nl

Deze uitgave is gemaakt zonder één euro subsidie. Voor onderzoek, drukken en verspreiden is Gezin in Gevaar geheel afhankelijk van giften. Help onze inzet voor het gezin met uw gift. Ga naar: www.geziningevaar.nl/doneer